

PP 100003424

DO KAŽDÉ RODINY KRAJANSKÉ NOVINY (Fr.Hrabica †)

PUBLISHED FROM JULY 1999

Stručné zprávy.Pondělí 20. prosince
pokračování na str. 2**Slovo vydavatele:**

Vesele do Nového roku. V dávných dobách Československa jsem zhlédl jugoslávský film o Němci, který navštívil jugoslávskou vesnici, kde nebyl žádný chlap a všichni na Němce divně koukali. Jak jste se později dozvěděli ve filmu, všichni zahynuli v koncentračním táboře.



V té době jsem si myslel, že koncentráky a války v Evropě jsou minulostí.

Rozčarování nastalo, když vypukla válka

s pozhánáním NATO i Václava Havla. Znovu byly koncentráky a hrdinní bojovníci mučili ostatní o sto šest, děti nevyjímaje. A když zabíjeli tak zabíjeli, aby se lidé hodně dlouho trápili než zemřou.

Násilí v Chorvatsku, Bosně a Hercegovině je hrůzné a nepopsatelné, že nechci ani popisovat detaily ve svých Novinách. Od té doby vím, že nikdo si nebude nikdy jist před mučením a násilím, ať je to jakkoliv trestné a celé mezinárodní válečné právo je vlastně jen úmluva, na kterou se ve válce kaše. Takže se nedodržuje ani v civilizovaných zemích. O Africe nebo Asii jsem si nikdy nedělal vůbec žádné iluze.

Masakry byly například vyprovokovány falešnými a nepravdivými zprávami ve státní televizi v Bělehradu, kde byl ve zprávách pořad o vyraždění stovky dětí ve škole v obci Borovo, či o pár dní později o tom, že děti byly za živa předhozeny lvům.

Uvědomte si, že to byli sice lživé, ale přesto oficiální zprávy, které lidi viděli v televizi či četli v novinách.

Vy také věříte tomu, co vidíte ve zprávách, slyšíte v rádiu či čtete v novinách?

Fascinuje mne, kolik lidí podporuje a vidí budoucnost v socialismu, ať podle německého či sovětského vzoru.

Jak už jsem několikrát psal, často ani neví, co ten socialismus je, a tvrdí, že nacisté či komunisté se socialismem neměli nic společného. Když se snažíte vypátrat, co pod tím „jejich“ socialismem se myslí, co to je, tak se zaplétají do podivných utopistických nápadů.

Kupodivu všichni tito „rádoby něco jako socialisté“ bojují proti nebo snad za tzv „climate change“.

Když vám začnou tvrdit, že sníží kyslíčnický uhlíčitý CO2 v ovzduší na nulu a vy se jich zeptáte, copak asi budou rostliny dýchat, tak se na vás velice zle podívají a začnou tvrdit, že rostliny kyslíčnický uhlíčitý nepotřebují, ti chytřejší vám začnou tvrdit, že věda určitě najde něco aby rostliny přežili.

Když se zeptáte, jak asi budeme jíst a vařit bez elektřiny a plynu, tak vám mladí vesele odpoví, „Budeme jíst syrovou zeleninu a ovoce, je to přece zdravější“.

Když podotknu, jak bude ta vaše zelenina a ovoce růst bez kyslíčnicku uhlíčitého, tak se osopí, co to sem pletu za bludy.

Pokusme se podívat zpět do tolik zavrhané historie, byli to mladí socialisté, kteří zlikvidovali, umučili a popravili tisíce nevinných lidí. Ale nikdo je za to nesmí odsuzovat, oni to přece dělali a dělají za lepší zítřky, protože tito mladí bojovníci rozdupávají hlavy novorozenatům a strílejí do týla učitele a vědce za lepší budoucnost.

Chcěl bychom si pomáhat.

Eliš, Patriarcha Byzantského katolického patriarchátu Kardinálu Dominiku Dukovi - Arcibiskupu pražskému.

1. 12. 2021 Odpověď kardinálu D.

Dukovi na jeho výzvu k vakcinaci

Vážený kardinále Dominiku, všichni čestní občané, jak věřící, tak nevěřící, v Čechách i na Moravě, byli v první neděli adventní, 28. listopadu, šokováni Tvým pastýřským listem. To, že předseda ČBK Graubner veřejně ukázal, komu sloužil a slouží, bylo i tak mnohým jasné. Ale že Ty se sjednotíš se systémem a duchem lži a naplveš tím do tváře našemu Spasiteli Ježíši Kristu, je bolestným šokem. Tím jsi zároveň vrazil nůž do srdce českého národa. Posíláš ho na pozvolná jatka. Jak se to s Tebou mohlo stát, nejsou mnozí schopni pochopit.

Upřímní lidé žasnou nad ignorací základního principu, který byl dříve samozřejmostí. Když se autorita veřejně vyjadřovala k závažné věci, stála na pevném základě pravdy a vycházela z ověřených podkladů. Kdo by se veřejně vyjadřoval a nezjistil by si pravou podstatu věci, ale zaujal by stanovisko, kterým by obelhával veřejnost, morálně by se zlikvidoval a zesměšnil. Čestnými lidmi by byl totálně odepsán jako podvodník. Ty ses jím stal! Zradil jsi pravdu i svědomité odborníky a máš jednotu ducha s prodejnými politiky a lživými mainstreamovými médii. Svým hrubým podváděním ses stal totálně nedůvěryhodným a vysloužil sis titul svůdce národa.

Princip bezcharakterního lhaní, které má genocidní dopad, se dnes dostal nejen do politické, ale zásluhou lžipapeže Bergoglia i do církevní oblasti. Ve věci islamizace neboli tzv. uprchlíků jsi princip obelhávání neakceptoval – všechna čest. Najednou ale, v tak závažné věci, jako je experimentální vakcinace, ses s tímto principem lži a smrti ztotožnil. Navíc je pro Tebe přitěžující okolnost, že je to v čase, kdy nepodplatitelní odborníci, světové kapacity, začali Norimberský proces č.2 a mRNA vakcinaci kvalifikovali jako zločin proti lidskosti.

Udávají, že mRNA vakcína: 1) narušuje lidský genom, a tím vede k vyhlazení lidského rodu. Ty jako teolog víš, že toto je navíc vzpoura proti Bohu Stvořiteli.

2) mRNA vakcína obsahuje nanočástice, a patří tím do procesu postupné čipizace. Ty jako teolog víš, že Bible před ní varuje ohnivým jezerem. Člověk se de facto zřká své vůle a stává se biorobotem, který už není schopen konat spasitelné pokání.

3) mRNA vakcína má svůj základ v tkáni zažíva vytržen z nenarozeného dítěte před jeho zavražděním. Morální teologie toto hodnotí jako sadistickou vraždu. Duchovně jde o satanský rituál, který očkováním vyústí ve satanský antikřesť.

4) mRNA vakcína je součástí plánu redukce lidstva na jednu tzv. zlatou miliardu. Jde o plán masové vraždy. Přece znáš páté Boží přikázání: „Nezabiješ!“

Jak můžeš propagací vakcinace tyto zločiny schvalovat? Tys vystoupil první neděli adventní ne jako Jan Křtitel, který vybízel k pokání, ale zařadil ses mezi plemeno zmijí. To je další šok a hluboká rána pro ty, kteří Ti ještě před několika dny plně důvěřovali. Jejich důvěru sis dříve získal právem – tím, že ses veřejně postavil proti rouhačské hře v Brně, která brutálně potupila našeho Spasitele. Celá ČBK i s předsedou alibisticky mlčela a de facto tím schválila do nebe volající zločin proti Ježíši Kristu.

Rovněž jsi získal morální kredit tím, že jsi ve věci islamizace nezaujal oficiální stanovisko, které prezentoval Vatikán s heslem: Uprchlíci – ve skutečnosti islamisté – do každé farnosti i do každého kláštera. Statečně ses postavil i proti Halíkovi a udělil jsi mu spravedlivou sankci. A v tak závažné věci, jako je experimentální vakcinace, pravdu odmítáš?

V Římě v září proběhl mezinárodní Summit proti covid teroru, který představoval hnutí 12 700 odvážných lékařů. Ty spolu s Grygarem tyto odborníky bojkotuješ.

Odvážní čeští lékaři, jak jistě víš, vystoupili v neděli 14. 11. a manifestovali čtyři hodiny před ministerstvem. Složili tam své bílé pláště a transparenty s nápisem „Lžete“. Hned 17. 11., ve státní svátek, byla manifestace proti covidovému teroru na Staroměstském náměstí. Pak v neděli 21. 11. opět lékaři manifestovali a v neděli 28. 11. byla další národní manifestace na Letné. A právě tu neděli, která byla první adventní, všichni čekali, že Ty se postavíš za pravdu. Tím bys očistil zkompromitovanou katolickou církev. Ty však místo toho vydáváš pastýřský list, ve kterém se plně sjednocuješ s cynismem a podlostí předsedy ČBK Graubnera. Na Graubnerovu jidášskou výzvu reagovala katolická inteligence, lékaři, právníci, učitelé, ale i jiní upřímní občané – velké množství signatářů. Jejich reakce na výzvu Graubnera obsahovala jasnou argumentaci. Odvolávají se na katolické učení a morální principy, potvrzené i papežskými výroky. Potraty, s kterými má vakcína nerozlučné spojení, církev jednoznačně odsoudila. Rozhodně znáš postoj bývalého nuncia USA, arcib. Carla Maria Vígana, který tuto vakcinaci označil jako satanův antikřesť, což je ale tvrdá duchovní realita (viz <https://www.bitchute.com/video/YephCXNwgqL2/>).

Drahý Dominiku, Tvou jednotou s duchem lži jsi ztratil všechno. Na prvním místě jsi ztratil Krista, pak i svou duši a také morální kredit. To říkám s bolestí, protože mě s Tebou pojí vzpomínky na naše společná seminární léta v litoměřickém semináři. Tehdy jsme spolu prožívali těžké období komunismu, který chtěl církev likvidovat. Pak nadějně Pražské jaro v 68. roce, návrat seminaristů, kteří osmnáct let čekali, aby v pokročilém věku mohli dokončit studia a stát se Kristovými kněžími. Pak opět bolestné konsolidační období, pak pád komunismu a dnes? Zavládl systém lži. V úzkém Ježíšově kruhu Dvanácti byli dva apoštolé, kteří Ježíše zradili. Byl to apoštol Jidáš a apoštol Petr. Jidáš odmítl pokání a skončil ve věčném zavržení (viz J 17,12). Apoštol Petr, když uslyšel zpěv kohouta, vzpamatoval se, hořce plakal a konal pokání. Byl si vědom, že se odřekl Krista a tím ztratil i své apoštolské vyvolení. Když se vzkříšený Ježíš ukázal u Galilejského jezera, požadoval od Petra i veřejné pokání – po trojím zapření trojí hlasité vyznání lásky k Němu, a to před svědky. Když to učinil, Ježíš zmínil jeho budoucí mučednickou smrt. Tradice říká, že kdykoliv Petr slyšel zpěv kohouta, lily se mu z očí slzy, až mu na tvářích udělaly rýhy.

Dokončení na straně 15

Pondělí 20. prosince

Propekingští kandidáti vyhráli parlamentní volby v Hongkongu

EK schválila vakcínu od Novavaxu jako pátou vakcínu proti covidu A Pozdější jmenování šéfa NSS nebude vadit, prohlásil ministr Blažek

Před budovou ČT demonstrovaly stovky lidí kvůli informování o covidu A Ministryně obrany Černochová odešla z funkce starostky Prahy 2

Ministr dopravy Kupka rezignoval na post starosty Líbeznice Osm vědců žádá o prodloužení nouzového stavu kvůli covidu V části Prahy platí dál omezení vozítek segway, rozhodl ÚS Počasí v Praze: zataženo, 3 °C

Úterý 21. prosince

NATO chce co nejdříve začít smysluplně hovořit s Ruskem, tvrdí Stoltenberg

Proti Bidenovým reformám za 1,85 bilionu \$ se postavil spolustraník Manchin A Rusko se svou nejnovější tichou ponorkou úspěšně otestovalo řízenou střelu

Černochová chce opět navrhnout možnost rychlého vyslání vojáků do ciziny A Obrana uzavřela smlouvu na nákup kulometů MINIMI za více než 1 GKč

Policie odložila případ údajného zavraždění Babiše mladšího na Krym A Rencar podal trestní oznámení na Faltýnka kvůli miliardové zakázce

Zemřel kytarista a skladatel Luboš Andršt, bylo mu 73 let Počasí v Praze: Zimní slunovrat! Oblačno, 2°C

Středa 22. prosince

EK zahájila řízení s Polskem kvůli výroku jeho ústavního soudu A Experti izraelské vlády doporučili 4. dávku vakcíny pro lidi nad 60 let

Na úřadu vlády vznikne přes 70 míst, budou i další změny na úřadech A Vláda schválila návrh prezidentovi na jmenování sedmi nových soudců

Ve školách se bude bez výjimky testovat dvakrát týdně, oznámil Válek A Po odvolání GR Vojáčka odcházejí z Lesů ČR čtyři vrcholoví manažeři

Operátoři a dopravní podnik dokončili pokrývání metra signálem LTE A Bude třeba další zvýšení úrokových sazeb, avizuje guvernér ČNB Počasí v Praze: jasno, 2 °C

Čtvrtek 23. prosince

Biden připustil kandidaturu v roce 2024, dovolí-li mu to zdraví Riziko hospitalizace s omikronem je o polovinu nižší, uvedli britští vědci A Archeologové u pobřeží Izraele objevili pozůstatky dvou lodí s pokladem

ANO zrušilo královéhradeckou buňku, poslanec Mašek je dočasně nestraník A MPSV bude zřejmě potřebovat větší rozpočet, než mu navrhla minulá vláda

Činnost ukončila další společnost, Český Energetický Dodavatel

Začaly vánoční prázdniny, školy se znovu otevrou 3. ledna Počasí v Praze: zataženo, 0 °C

Pátek 24. prosince

Plyn dál zlevňuje, cena pro evropský trh spadla pod 100 eur za MWh A App Store porušuje hospodářskou soutěž, rozhodl nizozemský regulátor

Ruský prezident Putin oznámil úspěšný test hypersonické střely Cirkon A Válek začal s reorganizací na resortu, Blahu chce jako náměstka pro IT

Opatření regulující počet zákazníků v klubech bylo nezákonné, řekl NSS

Obchody v Česku nad 200 metrů čtverečních se musely zavřít V Lužicích se sešli sousedé z domů zničených tornádem

Počasí v Praze: zataženo, 10 °C

Víkend 25. – 26. prosince

Teleskop Jamese Webba se vydal zkoumat vesmír

Papež ve vánočním poselství vyzval ke svornosti a dialogu Izrael zdvojnásobí počet svých osadníků na Golanech, říká Bennett A Prezident Miloš Zeman pronesl z Lán své tradiční vánoční poselství

Fiala ocenil, že Zeman zdůraznil nutnost očkování proti covidu-19 A Bartoš a Pekarová Adamová tvrdí, že Zeman v projevu šířil fámy

Plynový kotel v Modřanech způsobil otravu přes třiceti lidí Zemřel básník, textař a scenárista Karel Šiktanc

Počasí v Praze: zataženo, pokles na -6 °C

Pondělí 27. prosince

Ruský plynovod Jamal už sedmý den pracuje v obráceném režimu A Rusko-americké rozhovory začnou po novoročních svátcích, řekl Lavrov

Polský prezident Duda vetoval zákon omezující zahraniční vlastnictví médií A K Babišovu návrhu zmrazit platy politiků bude Fialova vláda asi neutrální

Vláda se chystá přehodnotit posty vládních zmocněnců, oznámil Jurečka A Válek říká, že má tři varianty postupu ve školách, on-line výuku odmítá

Sazby nad 5 % jsou příští rok extrémně nepravděpodobné, tvrdí Rusnok

Zkrátil se interval pro posilující dávky očkování u lidí starších 30 let

Počasí v Praze: oblačno, 0 °C

Úterý 28. prosince

Izrael podle Damašku zaútočil v noci na přístav Latákija Ruský soud rozhodl o rozpuštění nevládní organizace Memorial

Vůdce Severní Koreje Kim Čong-un zahájil klíčovou schůzi strany A Omikron je odolný i proti plnému očkování, tvrdí studie dvou univerzit

Jurečka by ponechal růst platů ve veřejné sféře podle Babišovy vlády A Do čela hnutí Trikolóry se chce postavit právník Jindřich Rajchl

Soud osvobodil žalobkyni, která byla viněna ze zkrácení daně Zemřel zakladatel skupiny Olympic Pavel Chrastina.

Počasí v Praze: zataženo, 2 °C

Středa 29. prosince

Moskevský soud nařídil rozpuštění Lidskoprávního centra Memorial A Ve věku 82 let zemřel někdejší lídr demokratů v Senátu USA Harry Reid

Opatření kvůli cenám energií schválila vláda, chce vyšší příspěvek na bydlení A Vláda od 1. ledna pozastavuje vyplácení příspěvku B z programu Antivirus

Lipavský nezruší nominace velvyslanců, které schválila Babišova vláda A Vláda se rozhodla přidat sociálním pracovníkům, zdravotníkům a učitelům

Iniciativa žádá Válka o zrušení vyhlášky o povinném očkování proti covidu A Česko si připomnělo 80 let od výsadků Silver A, Silver B a Anthropoid

Počasí v Praze: zataženo, 8 °C

Čtvrtek 30. prosince

V Izraeli zvažují proti covidu dosažení kolektivní imunity nakažením mas A Írán ohlásil start rakety, která měla vynést do vesmíru tři vědecké přístroje

ČR a Rakousko podle ministrů už nesmí uzavřít své hranice kvůli koronaviru A Odbory kritizují, že zdravotníci dostanou víc jen o 700 Kč místo slíbených 1400 Kč

Neplatičům pokut za vážné přestupky mohou úřady úhradu strhávat z dávek

Válek chce do správní rady VZP nominovat expředsedu TOP 09 Kalouska A Ministryně Černochová odvolala ředitele Vojenských lesů a statků Krále

Zemřel šestinásobný vítěz Rallye Dakar Karel Loprais Počasí v Praze: zataženo, 12 °C

Pátek 31. prosince 2021

Putin varoval Bidena, že další sankce by vedly ke zhroucení vztahů

Rusko pevně hájilo národní zájmy, řekl Putin v novoročním projevu

Německo odstavuje tři jaderné elektrárny, zbylé odstaví v roce 2022

Vláda zruší elektronickou evidenci tržeb, potvrdil premiér Fiala

Platy učitelů ušili koaliční šéfové beze mě, stýská si Gazdík Dva politici ze STAN napsali Zemanovi, aby konečně otevřel Hrad

Zástupci tří světových náboženství v ČR vyzvali lidi k očkování

Počasí v Praze: oblačno, 13 °C

Víkend 1. ledna 2022 – 2. ledna

Evropská komise navrhuje zařadit jádro a plyn mezi zelené investice A JAR se rozloučila s bojovníkem proti apartheidu Desmondem Tutuem

Vůdce Severní Koreje se v projevu zaměřil na domácí dění, USA nezmínil A Fiala v novoročním projevu mluvil o cenách energií, inflaci a epidemii covidu

Hasičské, policejní i zdravotnické odbory považují zvýšení tarifů za výsměch A Blažek věří, že soudci a žalobci budou mít pro zmrazování platů pochopení

V Lánech proběhl novoroční oběd prezidentského a premiéřského páru A Galakonzert České filharmonie nabídl program ve vídeňském stylu

Počasí v Praze: zataženo, 13 °C

GLOSA: Havla, nebo Klause?

LN, 18.12.2021 Zbyněk Petráček NevPes

Proč se tak málo lidí hlásí k oběma osobnostem Je-li deset let po smrti Václava Havla něco kolem něj stále živé, je-li tu téma schopné vybudit lidi k tomu, aby se navzájem pohádali, je to havlovsko-klausovská barikáda. Je to jen souboj symbolů, neboť jeden protagonistů už argumentovat nemůže. Ale je mediálně vděčný.

Člověku, jenž zažil pád komunismu už jako dospělý, ta barikáda vrtá hlavou. Proč tak málo známých osobností uznává význam Havla i Klause pro transformaci? Proč tolik z nich tleská Havlovi, ale při

jménu Klaus si odplivne? Či tleská Klausovi, ale odplivne si při jménu Havel? Na tyto otázky nejsou jasné odpovědi, ale každý o nich může uvažovat sám. Václav Klaus má stále potřebu Havla odmítat. Před týdnem v LN již opakovaně napsal, že komunismus neporazili disidenti ani studenti, ale zhrotil se vlastní ekonomickou slabostí a nekonkurenceschopností. Na tom tvrzení je dost pravdy a nikdo rozumný nepopírá, že komunismus by padl i bez Havla a jedné studentské demonstrace. Ale stejně by bylo zajímavé vidět, jak by Klaus reagoval třeba na argument, že Pražské povstání v květnu 1945 bylo bagatelní. Že na porážce Německa nic nezměnilo. I na tomto tvrzení je dost pravdy. Proto si připomínáme, že disidenti a studenti sice komunismus neporazili, ale dali té porážce zdejší autentickou tvář, na kterou můžeme být hrdí (podobně jako na povstale z května 1945).

Umanutí fanoušci Václava Havla (někdo by řekl militantní strážci jeho neposkvrněného odkazu) zase proklínají Klause coby zločince, zloděje, škůdce, ba téměř fašistu. Cožpak si nejsou schopni přiznat komplementární (navzájem se doplňující) vztah těch dvou mužů? Nevnímají Klausovu racionalitu, s níž se pustil do transformace či jednání o klidném rozpadu Československa? Nikdo neříká, že Havel a Klaus byli stejní a mají být oslavováni bok po boku. Ale občas se zamyslet nad jejich komplementárními rolami v 90. letech, nad tím, že tehdejší názorové spory k něčemu vedly, to snad není zrada ani na Havlovi, ani na Klausovi.

Vydavatel: Jsou i tací, kteří viní oba státníky ,že spolupracovali s Komunistickou stranou. Václav Havel byl zvolen prezidentem komunistickými poslanci. Bohužel se asi nikdy nedovíme, za jakou cenu, co soudruhům nasliboval a co doopravdy dodržel či udělal.

Mnozí ryzí bojovníci proti komunistům mu nemohou přijít na jméno (Bok, Wolf a jiní). Nevíme na kolik věděl, že velká část chartistů – čili disidentů byli nejen komunisté, ba dokonce nasazení agenti Státní Bezpečnosti. To že celá parta z Ústavu pro budoucnost je podivná si domyslí každý, zvláště když si uvědomí, kdo stál za zřízením tohoto Prognostického ústavu. Ten byl zřízen na přímý rozkaz soudruhy z KSČ a ze svazu Sovětů v roce 1984.

Vláda odborníků 2021 - 7

Vysmívají se nám?

Resort Vzdělání ministra

Předseda literatura, dějepis, politologie

Finance elektrikář

Zemědělství ekonom, bankovní specialista

Vnitro pedagog

Sociální politika zemědělec

Zdravotnictví rentgenolog

Místní rozvoj knihovník

Obrana pouze dvouletá studia mimo obor

Doprava novinář

Zahraničí 1 rok mezinárodní studia, 1 rok

erasmus

Kultura pedagog

Školství pedagog

Věda, výzkum SPŠ, vedoucí penzionu

Evropské záležitosti hudební teoretik

Průmysl a obchod ekonom

Spravedlnost právník, mafián

Bud' tak hodný, dojdí do obchodu a kup mléko.

Když budou mít vajíčka, tak jich vezmi šest.

Přišel domu ze šesti mléky.

Proč jsi sakra koupil šest mlík???

Protože měli vejce...

„Slečno, proč mlčíte.“

„Protože chci.“

„Tak ona chce - a mlčí!“

Kto bol Štefan Roman. Príbeh najbohatšieho Slováka 20. storočia

Beáta Katrebová Blehová - denník standart

V roku 2021 sme si pripomenuli nielen storočnicu narodenia Alexandra Dubčeka, ale aj ďalšieho významného slovenského rodáka, Štefana Boleslava Romana.

Kalendár na nedeľu pripomína meno Štefan. Možno je to dobrý dôvod, aby sme si na jedného významného Štefana z našich dejín spomenuli. O to viac, že je u nás takmer neznámy. Jeho príbeh je však pútavý a priam dobrodružne zaujímavý, vráťme sa teda do polovice minulého storočia a priblížme si túto osobnosť našich dejín.

Politika Alexandra Dubčeka vyvoláva najmä vzhľadom na jeho komunistickú minulosť opodstatnené kontroverzie. Ale aj tak patril a stále patrí medzi najznámejších Slovákov vo svete. Jeho meno sa spája skôr s pozitívnymi konotáciami, čo sú nepochybne dôvody, prečo je namieste, aby sme na neho nezabúdali. Spolu s drámami jeho doby a rozhodnutiami, ktoré robil. Tento rok, pri 100. výročí, sme sa o to opäť pokúsili. V Štandarde o Dubčekovi bez apológie písal Jozef Hajko.

Žiaľ, oveľa menej zarezonovala storočnica narodenia inej, dovolím si tvrdiť, nemenej významnej osobnosti slovenských dejín – Štefana Boleslava Romana. Slávny príbeh rodáka zo slovenského Veľkého Ruskova (dnes Nový Ruskov) sa začal písať v Kanade. Odišiel tam ako 16-ročný v roku 1937, takže v druhej svetovej vojne už bojoval ako kanadský vojak.

Najbohatší Slováka na svete

Začiatkom 50. rokov minulého storočia založil kanadsko-slovenský priemyselník spoločnosť Denison Mines Limited. Stal sa tak najväčším vlastníkom uránových baní na svete a v tých časoch azda najbohatším Slovákom. Aj preto dostal prezývku uránový kráľ.

Vlastníť uránové bane v období studenej vojny nebola maličkosť. Bola to skutočnosť, ktorá ho katapultovala na výslnie ekonomického sveta Západu a otvorila mu mnohé dvere, o ktorých iní Slováci v exile mohli len snívať.

Angažoval sa aj v cirkevnom živote

Roman však nebol činný len na hospodárskom poli. Bol laickým auditorom Druhého vatikánskeho koncilu vymenovaný pápežom Pavlom VI., čo bola záležitosť mimoriadnej prestíže. Napriek tomu tento fakt nie je veľmi známy ani v prostredí cirkevných kruhov na Slovensku. Bohužiaľ ďalej to nemáme predplatene.

Zomrel zakladateľ jednotiek SEAL 6 Richard Marcinko, pôvodom Slováka

TASR 27.12.2021 Zakladajúci veliteľ špeciálnych jednotiek amerického námorníctva SEAL Team 6 slovenského pôvodu Richard Marcinko zomrel na prvý sviatok vianočný vo veku 81 rokov. Informoval o tom v pondelok denník The New York Times, ktorý ho nazval osobnosťou "nadživotnej veľkosti".

Ako pripomína NY Times, Marcinkom založený SEAL Team 6 uskutočnil okrem iného aj operáciu, pri ktorej v roku 2011 zabili Usámu bin Ládina, podozrivého zo zosnovania útokov na Spojené štáty 11. septembra 2001.

Pravdepodobnou príčinou Marcinkovej smrti bol podľa jeho syna Matthewa infarkt. Marcinko zomrel doma vo Fauquier County v štáte Virgínia.

Britský denník The Sun pripomína, že Marcinko sa narodil 21. novembra 1940 v Lansforde v Pensylvánii slovenským rodičom. Noviny NY Times uvádzajú, že všetci jeho príbuzní boli baníci.

Marcinko narukoval do amerického námorníctva v roku 1958. Spočiatku slúžil ako radista, o tri roky neskôr ho zobrali k tzv. žabím mužom. Neskôr sa dostal do špeciálnej jednotky SEAL Team 2. Počas vojny vo Vietname velil jednej z najúspešnejších

operácií amerického námorníctva, pri ktorej jeho čata zabila množstvo príslušníkov Vietkongu a zničila šesť ich člnov.

Podľa facebookovej stránky Múzea SEAL vypísal vtedajší Severný Vietnam na jeho hlavu odmenu, avšak Vietnamcom sa ho nikdy nepodarilo dolapíť. Pri inej operácii, ktorá sa začala pouličnou prestrelkou, napokon jeho čata za dramatických okolností zachraňovala americké zdravotné sestry.

Marcinka nasadili aj na záchranu rukojemníkov na americkom veľvyslanectve v Iráne v dôsledku vypuknutia islamskej revolúcie v roku 1979. Marcinko za tým účelom vyskladal elitný oddiel, ktorý neskôr nazval SEAL Team 6. Americké námorníctvo vtedy malo iba dva tímy SEAL, Marcinko však chcel zmiasť sovietske tajné služby, aby si mysleli, že existujú ešte tri oddiely, o ktorých nemajú informácie.

The New York Times píše, že iba SEAL Team 6 má špeciálny výcvik na to, aby získal späť jadrové zbrane ukoristené nepriateľom. Televízia CBS pripomenula, že Marcinko zostavil v rámci SEAL Team 6 takzvanú Červenú bunku, ktorej sa v rámci testovania odolnosti kľúčových zariadení voči teroristom podarilo uniesť admirálov vojenského námorníctva a preniknúť do americkej jadrovej ponorky či prezidentského špeciálu Air Force One.

Po odchode do výslužby v roku 1989 začal Marcinko písať knihy a venoval sa tiež kariére motivačného rečníka a vojenského poradcu.

NAKA obvinila desiatich poslancov z Varína. Sú proti premenovaniu ulice nazvanej po Tisovi

Juraj Orolín denník standart

Väčšina členov obecného zastupiteľstva v obci Varín v okrese Žilina čelí obvineniu z NAKA. Dôvodom je spor ohľadom názvu jednej z ulíc, ktorá je pomenovaná po prezidentovi prvej Slovenskej republiky, respektíve Slovenského štátu, Jozefovi Tisovi.

Národná kriminálna agentúra (NAKA) vo štvrtok 23. decembra obvinila desiatich poslancov Obecného zastupiteľstva vo Varíne. Podľa informácií regionálneho portálu Žilina SP21 prišlo obvinenie po tom, ako odmietli zahlasovať za návrh poslancovej kolegyne Lenky Tichákovskej, ktorá žiada premenovanie Ulice Dr. Jozefa Tisu.

Ticháková sa už niekoľko rokov snaží dosiahnuť premenovanie tejto ulice. Ide o poslednú ulicu na Slovensku, ktorá nesie meno vtedajšieho predsedu Hlinkovej slovenskej ľudovej strany (HSĽS) a prezidenta prvej Slovenskej republiky (1938 – 1945). Poslankyňa za svoju aktivitu získala ocenenie Biela Vrana.

Zvyšok varínskych poslancov je proti zmene pomenovania. „Svoj návrh na premenovanie Tisovej ulice som podala v máji 2021. Na mimoriadnom zastupiteľstve väčšina poslancov odmietla moje uznesenie a zahlasovali za uznesenie, ktoré vypracoval právnik, kde zobrali na vedomie môj návrh, odborné stanoviská Historického ústavu SAV a Ústavu pamäti národa, ale zároveň nesúhlasili s mojím konštatovaním, že ulica Dr. Jozefa Tisu je v rozpore so zákonmi,“ vyjadrila sa v minulosti Ticháková pre Žilinský večerník.

Toto hlasovanie teraz prinieslo poslancom i pozornosť z NAKA. Spravodajskému portálu 21 poskytla vyjadrenie jedna z obvinených, varínska obecná poslankyňa Lenka Milová. Stanovisko je tiež v mene ostatných dotknutých kolegov.

„Vyšetrovateľ NAKA obvinil 10 z 11 poslancov OZ vo Varíne z prečinu podľa § 422 ods.1 Trestného zákona – z prejavu sympatie k skupine, hnutiu alebo ideológii smerujúcej k potlačeniu základných ľudských práv a slobôd,“ píše sa v stanovisku.

Desiatka poslancov sa s týmto konaním nestotožňuje a proti obvineniu podali sťažnosť. Dodávajú, že všetci vedú bezúhonný rodinný život

a svoje mandáty vykonávajú v prospech obyvateľov obce v súlade s platnými zákonmi Slovenska.

Hoaxy sú čoraz rozšírenejšie. Ovpływujú myslenie ľudí, nezáleží pritom ani na vzdelaní

Sú zaujímavejšie ako holá pravda.

Dokážu ovplyvniť tisícky ľudí. Je jedno či ste skončili strednú školu, alebo máte doktorát.

Hoaxy, falošné správy či konšpirácie menia myslenie ľudí. Sú zaujímavejšie ako holá pravda.

www.tvnoviny.sk/domace/2048472_hoaxy-su-coraz-rozsirenejsie-ovplyvnuju-myslenie-ludi-nezalezi-pritom-ani-na-vzdelani

Reštaurácie sa otvárajú len v režime OP. Ak máte iba test, nevpustia vás

Pravda - Od pondelka 3. januára môžu byť opäť otvorené gastroprevádzky, dostanú sa do nich však len očkovaní a tí, čo prekonal covid (režim OP).

Hovorí o tom vyhláška Úradu verejného zdravotníctva, ktorá umožňuje otvoriť prevádzky verejného stravovania a hostia za určitých podmienok môžu jedlo skonzumovať na mieste. Do prevádzok však budú môcť ísť len zaočkovaní a ľudia, ktorí prekonal covid.

Hygienici stanovili pre takéto prevádzky aj ďalšie podmienky. Maximálna obsadenosť má byť len 50 % kapacity zariadenia, konzumáciu pokrmov alebo nápojov umožniť výlučne posediačky, s cieľom zabezpečiť kontrolovaný rozstup osôb. Pri jednom stole môžu byť najviac 4 osoby alebo osoby z jednej domácnosti a medzi stolmi treba zabezpečiť odstup dva metre.

Ak chcú prevádzky fungovať v režime základ, čiže pre všetkých, tak len prostredníctvom výdaja jedál a nápojov zabalených na odber so sebou.

Hygienici upozorňujú, že maximálna kapacita 50 % sa netýka závodných, školských a podobných jedální.

Strašák menom DRAHÁ ELEKTRINA: Ceny pre domácnosti nakoniec nestúpnu tak dramaticky

Úradu pre reguláciu sieťových odvetví sa vraj podarilo znížiť avizovaný nárast nákladov na elektrinu pre slovenské domácnosti.

Úradu pre reguláciu sieťových odvetví (ÚRSO) sa dôslednou reguláciou sieťových poplatkov podarilo znížiť celkový nárast nákladov na elektrinu pre slovenské domácnosti v roku 2022. Uviedol to Radoslav Igaz, hovorca ÚRSO.

Čísla budú nižšie

Úrad môže podľa neho na základe ukončených cenových konaní konštatovať, že celkové zvýšenie nákladov domácností na elektrinu bude v roku 2022 asi o 20 % nižšie, ako ÚRSO pôvodne avizoval začiatkom decembra 2021, po zverejnení samotného vplyvu extrémneho nárastu ceny komodity na burzách.

Igaz spresnil, že úrad v cenových konaniach dôsledne analyzoval cenové návrhy viacerých dodávateľov, ktorí žiadali pre extrémny nárast ceny elektriny na burzách zásadné zvyšovanie cien.

Hrozil prudký rast

Poznamenal, že v niektorých prípadoch by navrhované ceny mohli zvýšiť domácnostiam náklady na elektrinu v roku 2022 o desiatky percent navyše oproti úradom stanovenému spôsobu regulácie cien, čo úrad podľa neho odmietol akceptovať.

Pre priemernú domácnosť žijúcu v byte to podľa neho bude znamenať v roku 2022 celkový nárast nákladov na elektrinu oproti roku 2021 o necelé 3 eurá za mesiac. V porovnaní s rokom 2020 takáto domácnosť dokonca priemerne ušetrí 19 centov. Domácnostiam, ktoré využívajú elektrinu aj na kúrenie a ohrev vody, vzrastú náklady na elektrinu v roku 2022 približne o 12 eur za mesiac.

Narodil jsem se v sirotčinci...

(z cyklu Staré pověsti kojetinske...)

Ross Hedvíček

To, že jsem se narodil v sirotčinci to není nějaká moje metafora nebo pokus o urážku vaší milované vlasti, to je historický fakt. Řekl mi to minulý týden můj vlastní otec jako úplnou novinku, snad s tím čekal, až mi bude přes šedesát, aby to třeba v mladí nepoškodilo moji psýché a neměl jsem komplexy méněcennosti jako moji vrstevníci. Mohu říct, že uspěl, žádné komplexy méněcennosti jsem nikdy v životě neměl.

Rád tu složitou situaci podrobně vysvětlím, číst to nemusíte, klidně jdete na pivo. V Kojetíně byly sirotčince dva, jeden v té budově naproti Orlovny (Orlovna byla budova pro německý mluvící Koječááky, potom tam bylo kino Haná a teď je tam bowling). Budova sirotčince byla přímo naproti přes cestu, napřed tam byl ten sirotčinec, potom tam byli policajti a ještě později jakýsi internát nebo polepšovna (měli mříže na oknech). Dnes je tam Charita, které velí Helenka Ivanova-Grackova a je tam ubytovna pro ubližované manželky a jiné feministky.

Druhý sirotčinec (na tak malé město jako Kojetín to bylo příliš mnoho sirotků, nezdá se vám?) byl v budově na levé straně dnešní polikliniky, máte ji dole na fotce. Byl to sirotčinec už v době před válkou, v padesátých letech když ještě byl Kojetín okresní město tam udělali PORODNÍCI o dvou místnostech, kde byl hlavní porodník doktor Chalánek, pak to po pár letech zase zrušili a byly tam ordinace místních doktorů, dokud v roce 1965 nedostavěli novou polikliniku a potom to byla chvíli míní-nemocnice a dnes je tam domov důchodců.

Takže, jak už jistě při vašem vzdělání chápete, i když etymologicky a logicky mám pravdu, že jsem se narodil v sirotčinci, tak zrovna, když jsem se narodil já, tak tam několik málo let byla porodnice. Ovšem slogan, že jsem se narodil v sirotčinci zní skvěle, ne?

Sirotek jsem v žádném případě nebyl, spíše naopak. Hedvíčkové jsou početní a jednou z historických kojetinských rodin, žijí ve městě od roku 1815 a jako malý kluk jsem měl celkem 36 pokrevních bratřanců a sestřenic (z prvního kolena) a když počítáte i strýce a tety a manželé a manželky bratřanců a sestřenic tak to číslo bylo daleko větší. Při setkání Hedvičku před několika lety v sálu hotelu Pivovar přišlo 105 Hedvičku (a řada jich tam ani nebyla, já bohužel taky ne, kanadská a americká větev Hedvičku tehdy nebyla a ti, co umřeli už taky nepřišli.)

Sirotkem jsem ale byl později nazván ještě jednou. Označil mne tak doktor Hyzdal, který měl ordinaci v budově pošty v druhém patře, s okna směrem na Pivovar. Ordinaci taktéž v druhém patře, ale v tom rohu směrem k náměstí, přímo nad prostorami dnešní pošty měl tehdy mladistvý doktor Kramář. Doktor Hyzdal oslovoval své malé dětské pacienty jako "sirotků! a nebo "Cyrile!" Mám celoživotní nechuť vůči dostávání injekcí, jako malé dítě jsem plakával, dnes jako vyšeptalý dědoušek už jen hlasitě úpím. A dostával jsem jakousi injekci, snad proti TBC nebo neštovicím, které jsem pak stejně dostal a hlasitě jsem plakal. "Neřvi, sirotků!" pravil pan doktor. "Nejsem sirotek!" odpověděl jsem a nařikal si dál.

Ty dveře do budovy pošty jak se šlo nahoru k Hyzdalovi, ne ty na rohu, ty z boku, přímo proti Pivovaru se taky pojí se zajímavou vzpomínkou. To byly dveře, kde jsem dostihl dvanáctiletého Standu Kozářka z Olomoucké ulice, mě bylo deset a byl jsem o hlavu menší (do své současné výšky jsem vyrostl až v 15 letech). Standa Kozářek už údajně zemřel, jeho mladší bratr byl nějakým cyklistickým závodníkem. Ovšem v té době byl starší než já a větší.

Krátce předtím, asi tak v 9 letech, jsem začal nosit brýle, což byla tehdy pro děti v Kojetíně strašná ostuda. Sralo mne to taky, ale jinak jsem nebyl žádný ubližený sirotek, ani ve věku 10 let, a to se stalo problémem pro Kozářka. Byl starší a větší a začal mi nadávat "CVIGRONU!", což je příšerná urážka. Aši nečekal, že na něho vystartuju a když mne viděl, že se na něj hrnu tak začal utíkat. Utíkal jsem za ním od

ZDS Svatopluka Čecha (naproti kostelů), okolo fary, rohem náměstí směrem na Olomouckou ulici a dostihl jsem ho až právě v bočních dveřích do pošty. Cestou se vždy otočil a zpátky na mne to zopakoval "Cvignonu! Cvignonu!", což ještě zvyšovalo mě rozhodnutí nenechat ten zločin nepotrestán.

Před dveřmi jsem si sundal své brýle s černými bakelitovými obroučkami, aby nedošly úhony a strčil je do kapsy a milého Kozářka, který nadával i když už byl zahnaný do rohu, jsem ztloukl jako psa. Měl bílou košili a tekla mu křes z nosu, takže to vypadalo efektně.

Během pár minut se objevila paní Kozárková v čistírně, kde pracovala moje maminka a táhla zkrvaveného synka za ruku. Čistírna byla ve staré budově na Mlýnském kopci naproti elektrárny, dnes tam stojí ten přemístěný starý kříž a umělecká socha "Hladový pochod komunistů", i když jak se zjistilo po roce 1989 tak v Kojetíně nikdy žádný hladový pochod nebyl, že prý to mělo připomínat hladový pochod někde v Ústí na Labem. Moje maminka tam pracovala s paní Mikešovou, paní Jančíkovou a paní Rumlíkovou a já jsem se tam vždy zastavil cestou ze školy.

Paní Kozárková byla statná paní a hrozila prstem a křičela. Moje maminka tomu prostě nevěřila: "Můj syn, že zmlátil vašeho syna, který je o dva roky starší a o hlavu větší? To se mi nezdá!" a obrátila se na mne: "Jak to bylo?" "Nadával mi do cvignonu!" odpověděl jsem po pravdě a už s brýličkami na nose. A zkrvavený malý Kozářek to jen potvrdil kýváním hlavy. Když to paní Kozárková viděla, tak už nic neřekla, popadla jejího kluka za ruku a táhla ho pryč do Olomoucké. Myslím, že dostal ještě i pár facek i od jeho matky. Mě se nic nestalo.

Na tu bolest při píchání injekci u doktora Hyzdala jsem si vzpomněl minulé úterý tady u nás doma, u kožní doktorky na pravidelně prohlídce. Dostál jsem ty injekce hned dvě a bolelo to jako svině. My tady u nás chodíme ke kožnímu doktorovi, protože dlouhodobý pobyt na tropickém slunci prý způsobuje melanoma (odráda kožní rakoviny), obzvlášť na obličejí. Tak se necháme za pouhých 65 dolarů prohlédnout od doktora a jdeme zpátky na sluníčko (to je důvod proč jsem tak opálený a vypadám jako cigán). Já už jsem tam nebyl dlouho, tak se mi dostalo "total body scan" celkové prohlídky.

"Co to máte za fleky na levém předloktí? Píchal jste si drogy?" - "Ne, nikdy žádné drogy ani alkohol. Ale dostával jsem několik měsíců IV (kapačky) s drogou Invanz a zdravotní sestry se nedokážou trefit do žily. Tak z toho mi zůstaly ty fleky".

"A co je tohle? Tohle je starý průstřel, to poznám, ale co je tohle?" - přejela mi prstem v rukavici po 45 let starých a stále viditelných šrámech na zádech. "Vy jste byl POW (v zajateckém táboře)?" - "Ne, to je od VUML, což je Vulkanizovaný Učitel Marxismu-Leninismu!" A to už se paní doktorka smála a že ví, co to je, že se prý narodila na Kubě.

Ale dva jakési pupínky na ksichte mi stejně paní doktorka odřezala (což znamená dvě injekce!), ale teď mi telefonovali z ordinace, že to bylo benigní, tedy v pořádku. Aši to udělala, abych měl pocit, že si těch 65 dolarů zasloužila.

Takže i přes to zajímavé místo narození jsem sirotkem nikdy nebyl a nejsem. Aspoň tedy tím pokrevním, protože duševním sirotkem se můžete stát i se spoustou příbuzných a spolurodáku a spolužáků a kamarádů z dětství. Tak už to v Kojetíně chodí...

Triumf globalizace – tříměsíční pořadník na ledničku v Německu

MUDr. Ivan David

Německá televize ZDF zveřejnila informaci, že ve Spolkové republice se nyní na ledničku čeká až 3 měsíce. Majitel obchodu s domácími elektrospotřebiči v reportáži uvedl, že zákazníci čekající na dodávku chladničky v zájmu spravedlnosti zapisuje do pořadníků. V kdysi nejprůmyslovější zemi v Evropě

kvůli nedostatku zboží prudce zdražuje vybavení domácnosti. Nejde o vtip. Je to výsledek volného působení tržních sil, respektive nadnárodních korporací, jimž kterému Evropská komise umetá cestičky. Výroba chladniček, kterých se před dvacet lety v Německu vyráběly desítky druhů, byla přestěhována do Asie. Stejně jako výroba kdečeho dalšího. Od součástek až po celé finální výrobky.

Před třiceti lety Němci dokázali vyrobit téměř jakýkoli na trhu běžně prodávaný tovar. Často od počátku až po finální výrobek. Ještě v 80. letech fungovaly v Porúří doly a hutě, v nichž byly taveny špičkové kovové materiály. Porýní bylo největším centrem průmyslové výroby v Evropě. V té době bylo jen málo součástek, jejichž výrobu byste nedaleko Rýna nenašli. Od Bavorska a Bádenska-Würtemberska na jihu až po Šlesvicko-Holštýnsko na severu byly po celém Německu továrny prakticky na všechny výrobky. Od ledniček až po kompletní vlakové soupravy. Značka „Made in Germany“, tehdy znamenala záruku špičkové kvality.

Po sjednání dohody o Světové obchodní organizaci (WTO), která odstranila z mezinárodního obchodu většinu cel a množstevního omezení obchodu s průmyslovými výrobky, naplno vypuklo stěhování výrob z vyspělých zemí jako Německa do Asie. Na dálném východě je totiž nejen levnější pracovní síla, ale i méně přísné předpisy pro ochranu životního prostředí, a pro dostatečně bohatého zájemce mnohem rychleji vyříditelné stavební povolení nejen na novou továrnu. Touto cestou zmizely i z ČR tisíce továren. Přestože u nás jsou platy čtvrtinové ve srovnání s Německem.

Odstranění většiny překážek mezinárodního obchodu v evropských zemí připravilo o práci miliony lidí.

Věřejné rozpočty evropských zemí kvůli stěhování výrob přišly o biliony eur ročně. I když se EU stále tváří jako někdo, kdo může ostatní poučovat, jde fakticky o území neschopné zajistit svým obyvatelům dostatek výrobků nutných k běžnému životu. Evropské země jsou zcela závislé na dodávkách průmyslového zboží a součástek z Asie. A surovin z Ruska.

Kritici globalizace, k nimž se rovněž počítám, již od 90. let upozorňovali nejen na ekonomické škody, které evropským zemím – včetně ČR – liberalizace světového obchodu přináší. Řada odborníků již tehdy varovala před rizikem nedostatku základních životních potřeb, který by mohl vzniknout v důsledku krize, jež by narušila složité dodavatelské řetězce. Výrobky, které v domácnostech běžně užíváme, několikrát objedou zeměkouli, než se dostanou na maloobchodní pult. Kovy jsou taveny na jiném kontinentě než jsou z nich vyráběny součástky. Smontování finálního výrobku často pobíhá o další desítky tisíc km jinde.

Pandemie koronaviru do tohoto systému lidově řečeno „hodila vidle“. Výrobci nejen chladniček nemají součástky, které jim nedovezly lodě z Číny. Asijské firmy nedodávají do montoven nejen proto, že nemají kontejnery, které kvůli COVIDu uvázly na opačné straně světa. Pomalu jim dochází i suroviny, jejichž přísun z Afriky rovněž vázne na problémech v lodní dopravě. Po příchodu COVID-19 do EU jsem v Evropském parlamentu navrhoval pozastavit provádění Zeleného údelu aspoň do doby, než bude jasné, jestli si takový hazard můžeme dovolit. Při projednávání Víceletého fiskálního rámce EU pro léta 2021 až 2027 jsem navrhoval nevyhazovat bilion eur základního rozpočtu EU a dalších 750 miliard eur půjčených v rámci Fondu obnovy, na nesmysly jako budování dalších fotovoltaických a větrných elektráren nebo 5G mobilní sítě, ale peníze raději investovat do návratu průmyslové výroby z Asie zpět do členských států EU. Probruselská většina oba mé návrhy zamítla. Globalizace je totiž důvod, proč EU existuje. Vrcholné orgány EU provádí to, co po nich chtějí nadnárodní korporace, které na globalizaci vydělávají a jaksi při tom zapomínají platit daně nejen členským státům EU, ale i kdekoli jinde. Brusel v podstatě funguje jako „kovový“, které mají členským státům znemožnit z globalizace vystoupit nebo ji omezit, jak to celkem úspěšně po 4 roky praktikoval bývalý US prezident Donald Trump.

Zahraničně obchodní politika už dávno není v působnosti členských států, ale v působnosti EU. K její změně by byla nutná dohoda kvalifikované většiny Rady. Vlády Německa a Francie spolu mají dost hlasů na to, zabránit jakékoli změně. Komise, která jménem EU na mezinárodní úrovni zastupuje členské státy při jednání o mezinárodním obchodě, je kompletně celá stoupencem globalizace.

Liberalizace mezinárodního obchodu s průmyslovým zbožím zašla tak daleko, že to už ohrožuje i obranyschopnost západních zemí. Na což důrazně upozorňoval Trump. S programem opětovného návratu průmyslu do USA – známého jako Udělat Ameriku znovu velkou – přesvědčivě vyhrál volby v roce 2016. A podle dostupných poznatků si troufám tvrdit, že i volby v loňském roce. Akcionáři nadnárodních korporací však nikdy nemají dost. Jejich zisky mohou růst, jen pokud bude globalizace pokračovat. A proto nesměl pokračovat v Bílém domě Donald Trump i za cenu pravděpodobného zfalšování voleb. Dosazení Joe Bidena do americké prezidentské židle umožnilo začátkem léta otevřít na půdě WTO jednání o další liberalizaci mezinárodního obchodu. Tentokrát se zemědělskými produkty a potravinami.

Komise hodlá jet na podzimní jednání ministerské konference WTO se záměrem souhlasit s dalším odbouráním cel a množstevních omezení dovozu z třetích zemí. Pokud se v listopadu v Ženevě ministři obchodu dohodnou, bude nás v nejbližší době čekat na pultech obchodů ještě více potravin z dovozu. O souhlasu Komise netřeba pochybovat, i když by to znamenalo krachy mnoha zemědělských a potravinářských podniků v zemích EU. Podle Komise je volný mezinárodní obchod jen prospěšný a žádné škody nepáchá. V červnu jsme v Zemědělském výboru Evropského parlamentu zahájili jednání o mandátu Komise pro jednání na půdě WTO. Během léta jsem předložil sérii pozměňovacích návrhů, které by v případě schválení Komisi zakázaly podepsat jakékoli otevření unijního trhu pro další dovozy potravin a zemědělských výrobků ze třetích zemí.

Pokud by došlo ke zvýšení dovozu a k následným krachům našich zemědělských podniků, tak bychom se po německých čekacích listinách na ledničky mohli záhy dočkat i obnovení potravinových lístků na příděly jídla.



Dopis z Čech

Tak jsem dnes zjistil, že mě národní pobočka Amnesty International v Praze - kterou jsem spoluzakládal - vyřadila ze seznamu bývalých politických vězňů. V životě bych nevěřil tomu, že se k něčemu takovému moje bývalá parta propůjčí.

Jak je vidět, tak bolševici mají své špinavé pracky všude! Nejsem zván nikam. Ani na slavnostní setkání členů KPV Prahy 4.

Důkladně vyřazován a vyhazován odevšad. A kdybych žil v boudě pro psa, tak i z té bych byl vyhozen. **Ani dnes se nevyplácí se stavět bolševikům!** Dokonce jsem zjistil, že nejsem na seznamu navrhovaných hrdinů na vyznamenání do zahraničí. Tak dopadnou v Česku jen antikomunisté, kteří svůj boj nemínili vzdát. Za trest a z pomsty přestávají pro společnost existovat! Místo nich **vyniknout bývalí komunisté, těm se dostává všelijaká státní ocenění za jejich amorálnost, zradu a věrnost ke zločinecké KSČ.** Děkuji, už sem dnes zvracel!

Jiří Wolf



JAK "VĚDCI PŘEDPOVĚDĚLI" KLIMATICKOU KATASTROFU :

1967: Hladomor do roku 1975

1969: Všichni zmizí v dusícím modrém mraku (znečištění vzduchu) do roku 1989.

1970: Doba ledová do roku 2000

1970: Amerika vystavena přídělu vody v roce 1974 a přídělu potravin v roce 1980

1971: Přichází nová doba ledová.

1972: Nová doba ledová do roku 2070

1974: Nová doba ledová přichází rychle.

1976: Ochlazování

1978: Žádný konec v dohledu 30letého trendu ochlazování

1988: Maledivy budou za 30 let úplně pod vodou.

1989: Stoupající moře do roku 2000 vyhladí národy.

2000: Globální oteplování.

2000: Děti nebudou vědět, co je sníh.

2002: Hladomor za 10 let

2004: Británie bude mít sibiřské klima do roku 2020.

2008: Arktida bude do roku 2018 bez ledu.

2008: Al Gore varuje před Arktidou bez ledu do roku 2013.

2009: Arktida bez ledu do roku 2014

2013: Arktida bez ledu do roku 2015

2013: Arktida bez ledu do roku 2016

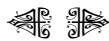
2014: Pouze 500 dní před klimatickým chaosem..“
<https://cei.org/blog/wrong-again-50-years-of-failed-eco-pocalyptic-predictions/>



Zajímavosti. Víte, že....

Pražská záchranka vznikla 8. prosince 1857. Byla založena jako vůbec první na světě a stala se vzorem pro stejné organizace v dalších městech.

Pražská záchranná služba, jak se dříve jmenovala, se původně skládala z dobrovolníků. Velmi záhy si však získala nebyvalý respekt díky zásahům při povodních a požárech. V průběhu let se plně profesionalizovala a stala se průkopníkem v poskytování neodkladné přednemocniční péče.



Názor učitelky.

Piráti usoudili, že vše ve školství je špatně a my učitelé učíme prý jak za Marie Terezie, která mimochodem svou povinnou školní docházkou nastartovala průmyslový rozvoj Čech, dnes bezpečně zlikvidovaný.

Tak za prvé - ve školách se neučí nic nazpaměť, navzdory tvrzením odborníků ve věku 20+, protože to je "týrání dětí", výsledky podle toho vypadají. Každý má názor, nepodložený vědomostmi, čím blbější, tím lépe. Občas se zřejmě museli naučit vzoreček a dodnes z toho mají trauma.

Za druhé - Marie Terezie potřebovala vzdělané poddané - do začínajícího průmyslu, úředníky, vojáky.

Dnes je důležitý postoj, nikoli vzdělání, vzdělání naopak škodí. Jinak by lidem totiž mohlo dojít, že například celý Green Deal je z fyzikálního i ekonomického hlediska úplná pitomost.

Za třetí - ve školách byla za Marie Terezie kázeň jako řemen. O tom dnes nelze vůbec hovořit, každý učitel stojí dnes a denně proti přesile sebevědomých neznaček, kteří na rozdíl od něj mohou cokoli.

Ptám se tedy Pirátů, jmenovitě paní Hoffmannové, kandidátky na ministryni školství - co je ve školách jak za Marie Terezie?

Lavice?



Vánoce

Dovolte mi poznámku k té generaci 18+, co teď denně křičí, že kapr je vražda a stromeček je vražda a Vánoce jsou fuj a...

Ne, není to generace, která by neměla šťastné dětství, protože oni měli a mají opravdu všechno. Tyhle blbiny se totiž rodí z nadbytku.

Já jsem poslední generace, která pamatuje Vánoce před rokem 1989 a vážím si všech tradic, i když mi řada z nich přijde divná. Není důvod zapalovat svícen na štedrovečerním stole, přesto to přes 40 let děláme, není důvod se modlit u stolu, není důvod pro stromeček, není důvod proč právě kapr, není důvod... Já si toho ještě vážím, protože jsme byli rádi aspoň za to. A dnes?! Mají u nohou celý svět, zatímco já jsem se do svých 10 let dostal leda do Jugoslávie, oni už všude byli, všechno znají, nic je nebaví, přechod po

laně nad propastí v USA zažil kdejaký jouda, konto pořád plné od rodičů nebo milion stýpek od Soroše na cestování a tak čumí na Severní Koreu a fascinuje je, že je tam něčeho nedostatek nebo dokonce hlad!

Já je chápu - nic nemají zakázáno a chybí jim to. **ZAKÁZANÉ OVOCE CHUTNÁ NEJLÉPE!!!** Napřed se začali odříkat masa, pak všech živočišných produktů, pak chovu zvířat jako takového (napřed to bylo "zakažte klecové chovy", pak přišlo "vajčka jen od šťastných slepiček" a teď už jsou u "mléko je znásilněná kráva a vejce je znásilněná slepice"), pak přišlo na řadu uhlí, ropa, zemní plyn, jádro... Oni prostě potřebují zažít bídu, hlad a chudobu. Já to chápu, protože **KDYŽ MÁTE VŠECHNO, NIC NEMÁ CENU.** Akorát je průšvih, že tahle "mládež" se stává vládnoucí byrokratickou silou EU, kde desetitisíce "dětí" ve funkcích orgánů Evropské komise, parlamentu atd. projektují svoje představy do evropské legislativy, které jsme odevzdali rozhodovací pravomoci nad svými životy. Takže si ten jimi vytoužený hladomor užijeme s nimi...

Převzato od T. Tyl



Zemřel zakladatel skupiny Olympic Pavel Chrastina

Ve věku 81 let zemřel hudebník Pavel Chrastina, který stál u zrodu kapely Olympic a který psal články i pro tyto Noviny.

V roce 1980 emigroval do Austrálie, potom se přestěhoval do USA. Zpět do Česka se vrátil až v roce 1994. Hrál pak se skupinou Mefisto a věnoval se psaní poezie a článků.

Spadl v metru, zlomil si ruku, dostal zápal plic a, jak už to bývá v tomto věku, byl s ním amen,“ prozradil Petr Janda.



Recept No.586

Česnečka s klobásou a fazolí

6 stroužků česneku

5 brambor

1 konzerva červených fazolí ve slaném nálevu

1 litr zeleninového vývaru

1 klobása (nemusí být)

sůl, pepř, kmín,

petržel

jarní cibulka

Do vařícího vývaru dáme kostky brambory a klobásu nakrájenou na kolečka. Fazole dobře propláchneme.

Když jsou brambory téměř měkké, přidáme do polévky fazole, petržel a krátce asi minutu povaříme. Dochutíme utřeným česnekem ze solí a zdobíme natř jarní cibulky.



ALBERTO VOJTĚCH FRIČ (8.9.1882 – 4.12.1944)

Před 139 lety se v Praze do rodiny známého právníka a náměstka pražského primátora Vojtěcha Friče a jeho manželky Rosalie, rozené Švagrovské, narodil syn Vojtěch, budoucí český etnograf, cestovatel, botanik, fotograf a spisovatel. Známý je u nás nás pod jménem Alberto Vojtěch Frič, u jihoamerických indiánů byl známý také pod jménem Niodčik, které znamenalo Bílý krokodýl a vysloužil si jej, když se pouhým nožem ubránil rozzužené krokodýlí samici. U inidiánů v Paraguyai si vysloužil jméno Karai Pukú neboli Dlouhý lovec a doma v Evropě byl znám také jednoduše jako Lovec kaktusů.

Od mládí projevoval nadání v přírodních vědách, vyhlášeného kaktusáře a cestovatele z něj ale učinila náhoda. První kaktus si totiž pořídil z pouhé pomsty kvůli celníkovi, který ho šacoval a škodolibě rozbíjel vejce, když je bez placení potravní daně s kamarády pašovali ze Žižkova do Prahy. Kaktus *Echinopsis eyriesii* ukrytý v sáčku namísto obvyklých vajec svůj účel splnil dokonale a přivodil celníkovi bolestivé překvapení. Poté kaktus nejprve putoval do zapomnění doma na okno, když však po několika týdnech zapomenutý nástroj pomsty nečekaně vykvetl, zcela Vojtěchovi učaroval a ten již světu kaktusů navždy propadl. V patnácti letech byl již považován za jednoho z největších znalců kaktusů ve střední Evropě a udržoval korespondenci s odborníky z celé Evropy, kteří jej považovali za význačného botanika a zaslali mu žádosti o konzultace a pozvánky na kongresy. Když v roce 1899 postihla jeho skleník nehoda a celá sbírka kaktusů za tuhých únorových mrazů pomrzla, nevzdal se a rozhodl se založit sbírku novou, tentokrát ale již sestavenou z kaktusů vlastnoručně nasbíraných.

V osmnácti letech dostal po dvou letech přemlouvání od rodičů konečně povolení k první zahraniční cestě do Jižní Ameriky. Nakonec jich mezi lety 1901-1929 absolvoval celkem sedm a jednu do Ameriky Severní. Celkem na cestách strávil téměř dvanáct let, věnoval se sběru kaktusů a objevování, později se více zaměřoval také na sběr etnografických materiálů o dosud nedotčených indiánských kmenech, neboť si uvědomoval, že kaktusy přichod bílého muže a civilizace přežijí spíše než indiáni. Na svých cestách pořizoval také mnoho botanických a etnografických fotografií a je proto považován za průkopníka české cestopisné fotografie.

Hned při první cestě v letech 1901-1902 jej potkala nepříjemná událost, když se střetl s jaguárem a utrpěl velmi těžká poranění. Jauára však osmnáctiletý Frič dokázal zabít a jako muž, který "přežil v objetí jaguára" si v očích indiánů vysloužil téměř božskou úctu, která mu při budoucích cestách velmi pomáhala. Při druhé cestě v letech 1903-1905 strávil mimo jiné delší čas v povodí Paraguaye u indiánského kmene Čamakoko, oženil se zde s indiánkou Loray neboli Černou kachnou, a z jejich vztahu se narodila dcera Herminia Ferreira Fric (1905-2009). Při návratu při své třetí cestě, podniknuté v letech 1906-1908 Frič sice již Černou kachnu ani dceru Herminii nenašel, dodnes však v Paraguyai žije mnoho indiánských rodin, které se díky Fričovi a osmi Hermininým dětem hrdě hlásí k českým kořenům a jménu Fric. Z třetí cesty přivezl Frič do Prahy příslušníka kmene Čamakoko Čerwuiše, česky Červíčka, aby zdejší lékaři odhalili původ záhadné nemoci, která decimovala jeho kmen. V Praze Čerwuiš pobýval v letech 1908-1909, známé byly například Fričovy a Červíčkovy výpravy ke Flekům.

Po odhalení střevního parazita a určení léčby se spolu s léky a Fričem při jeho čtvrté cestě (1909-1912) vrátil do vlasti, přizpůsobit se ale zpět domorodému způsobu života již plně nedokázal a historiky z Čech, například o chození po (zamrzlé) vodě, mu doma nikdo nevěřil. První světová válka znamenala pro Friče na několik let překážku v cestování, pátou cestu podnikl až v letech 1919-1920. Po návratu z cesty pojal za svou evropskou manželku Dragu Janáčkovou, s níž měl syna Ivana Vojtěcha.

V letech 1923-1924 vykonal svou jedinou cestu do Severní Ameriky, v roce 1927 cestu sedmou opět do

Ameriky Jižní a poslední cestu absolvoval v letech 1928-1929. Frič popsal desítky nových druhů kaktusů, na třicet jich bylo pojmenováno jeho jménem, stal se odborníkem světového formátu. Jeho objevy přitom byly výrazně větší, neboť psaní strohých vědeckých prací a publikace výsledků ho příliš nebavilo a zásluhy si tak mnohdy připsali jiní. Shromáždil také nejcennější evropskou sbírku kaktusů své doby, ta však v průběhu druhé světové války zanikla, když se mu nepodařilo zajistit dostatek topiva a kaktusy ve sklenících umrzly.

Během svých cest sestavil slovníky 36 indiánských jazyků, pořídil stovky fotografií a přivezl tisíce unikátních etnografických předmětů. Větší část těchto sbírek skončila rozptýlena v zahraničních muzeích, jen malá část v Náprstkově muzeu. Vedle odborných knih psal také populární dobrodružné knihy pro mládež, například *Bílý lovec* nebo *Strýček indián*, které se dočkaly řady vydání.

Významným etnografickým počinem se stala jeho kniha *Indiáni Jižní Ameriky*. Již před druhou světovou válkou veřejně deklaroval negativní postoj k Hitlerovi, když po něm pojmenoval jeden ze svých nezuživých kaktusů. Druhou, prosperující rostlinu pojmenoval po Einsteinovi, který měl židovský původ, a svůj čin zveřejnil. Když krátce poté obdržel návštěvu agentů z německého velvyslanectví, která se o rostlinu velkého vůdce zajímala, odvětil: "Tak pánové by se rádi podívali na rebucii adolf hitler? Tak to je pěkněj schour pánové. Podívejte se, tady ho mám, nekvete to, jen to krní. To není nijak zajímavá rostlina, asi mně co nejdřív chcípne. Ale jestli chcete vidět, co stojí za podívání, tak to je rebucie einsteinii. Podívejte se, jak pěkně kvete a jak se má k světu, to je docela něco jiného."¹ Německou okupaci snášel špatně, na protest se uzavřel doma a někdejší cestovatel odmítal opouštět dům dále než k brance pro poštu. Nechal si také narůst dlouhé vousy a nemínil se oholit dříve než okupanti odejdou. Toho se ale již nedočkal, v roce 1944 se škrábl o hřebík a onemocněl tetanem. Požadoval po lékařích, aby mu v rámci léčby aplikovali šípový jed kurare, který podle něj indiáni proti tetanu relativně úspěšně používali, ti však raději zůstali u standardní léčby.

Dlouhý lovec, muž, kterého neskotil jaguár ani krokodýl, v nemocnici na Bulovce 4. prosince 1944 na následky škrábnutí rezavým hřebíkem umírá. Pohřben je na lesním hřbitově u motolského krematoria.

¹CRKAL, Karel. *Lovec kaktusů: A.V. Frič*. Praha: Academia, 1983. s. 334: bit.ly/3ndCT7y (po přihlášení)

Nekompromisní lékařka

Koncem padesátých let a na začátku 60 let byl mezi těhotnými ženami hodně oblíbený lék Contergan (též známý pod názvem Thalidomide), používaný pro uklidnění a jako lék na spaní od německé farmaceutické firmy, který jim měl zpříjemnit nepříjemné pocity v těhotenství. Tento lék byl řádně schválený všemi procedurami v dalších 48 státech. Prošel všemi přísnými testy na zvířatech i dobrovolnících a splňoval tak všechny podmínky pro běžné užívání. V období od roku 1957 až do roku 1961 užívalo tento lék asi 5 milionů lidí.

18 listopadu 1961 však německý pediatr Widukind Lenz, jako první naznačil možnou souvislost mezi zvýšením počtem novorozenců s vrozenými vývojovými vadami a užíváním tohoto léku. Stanoviska tohoto lékaře však byla všeobecně zpochybňována v odborných kruzích a byla tu snaha označit lékaře za nekompetentního člověka.



Německá farmaceutická firma vyrábějící lék, nejenom, že všechny vedlejší účinky popírala, ale naopak se v té době snažila tímto lékem doslova zaplavit americký trh, přestože se nad ní už začaly zatahovat mraky v podobě začínajících soudních sporů. V Evropě mezitím začal jeden z nejdelších soudních sporů vůbec. Obžalovací spis měl více než 1000 stran. Statisíce rodičů mělo trvale poškozené své dítě... Naštěstí se v té době v USA našla jedna statečná žena lékařka Frances Oldham Kelseyová, která jako komisařka amerického úřadu Úřadu pro kontrolu potravin a léčiv i přes obrovský nátlak farmaceutické firmy a osobní výhrůžky, lék odmítla schválit pro použití v USA. Argumentovala právě stanovisky lékařů a odborníků, jejichž závěry byly všeobecně zpochybňovány.

Jak se zanedlouho ukázalo, zachovala se zatraceně správně, neboť mezitím v Evropě se s naprostou jistotou se prokázaly všechny tyto vedlejší účinky léku, které měly vliv na plod u těhotných žen a u novorozenců způsobovaly, že jim nevyrostly ruce a prsty jim vyrůstaly přímo z ramen a nebo se u nich projevila také:

absence uší s spojená s hluchotou.

poruchy svalů očí a tváře.

palec s třemi klouby

poruchy stehenní kosti a holení kosti.

Další malformácie srdce, střev, jater a žlučníku

Obětí tohoto léku se stal i například slavný německý operní zpěvák Thomas Quasthoff, který se narodil bez rukou.

Velmi vážně bylo postiženo na světě více než 100 000 dětí, které se narodili bez noh, rukou a uší.

Bohužel tímto smutným koncem tento příběh ještě nekončí. Přestože látka kterou obsahuje Contegan všechny evropské a americké úřady již přísně zakázaly a výrobci byla nařízena soudně povinnost se s oběťmi vyrovnat, výrobce si stejně nedal pokoj.

Začal látku kterou obsahuje Contergan pod jiným názvem prodávat do Jižní Ameriky, tentokrát pro léčbu lepry. Bohužel jaksi zapomněl místním ženám říct, že nesmí přípravek užívat v těhotenství ...

První poškozené dítě se narodilo v Brazílii 1975, poslední prokázané poškození bylo zaznamenáno v roce 2010.

1 září 2012 se po 50. letech konečně německý výrobce poprvé oficiálně omluvil obětem tohoto léku.

Myslíte si, že to byla upřímná lítost?

Odhaduje se, že doktorka Frances Oldham Kelseyová jen díky svému rozhodnému a neústupnému postoji a osobní zodpovědnosti, zachránila nejméně několik set tisíc dětí v USA před znetvořením a trvalou invaliditou.

Takových lékařů kdyby bylo ve světě více, nemuselo to všechno tak špatně skončit...

Doktorka Frances Oldham Kelseyová zemřela 7. srpna 2015 ve svých 101 letech

Minimálně pět ministrů nezvládne vést jednání v angličtině, budou využívat tlumočníka

Několik členů nové vlády nezvládne vést pracovní jednání v angličtině a bude využívat tlumočníka. Dnešní *Hospodářské noviny* (HN) napsaly, že nedostatečné jazykové schopnosti má nejméně pět ministrů. Strany současné vládní koalice přitom slibovaly, že do vrcholných funkcí obsadí lidi s výbornou znalostí světových jazyků. Zvláště angličtina bude klíčová při blížícím se předsednictví Česka v EU.

Ministr financí Zbyněk Stanjura (ODS) uvedl, že pro důležitá pracovní jednání bude používat tlumočníka. "Aktivně jsem anglicky s výjimkou několika dovolených v poslední době příliš nemluvil a sám sobě umím přiznat, že úroveň mé angličtiny je spíše společenská než vrcholně pracovní," řekl.

Bez jazykového vzdělání s certifikátem o dosažení nějakého stupně znalostí je podle *Hospodářských novin* také ministr práce a sociálních věcí Marian Jurečka (KDU-ČSL). Používat tlumočníka bude i ministr kultury Martin Baxa (ODS).

Co vám klimatičtí propagandisté neřeknou

Milan Šálek Autor je meteorolog NevPes

Změna klimatu je složitý proces, jehož mediální interpretace se omezuje na zjednodušený a zavádějící popis pouze negativních důsledků, většinou bez zmiňování nejistot. Navrhované řešení je spíše horší než samotný (pseudo)problém.

V některých médiích (např. zde) proběhla zpráva o tom, že 99,9 % vědců se shoduje, že člověk ovlivňuje klima, což vychází z nedávno publikované studie (zde). Navazuje na dřívější práci, která tvrdila, že mezi odbornou veřejností panuje 97% shoda.

Často je to interpretováno tak, že je to jasné, že klimatické změny může (téměř) výhradně člověk, především emisemi skleníkových plynů, zejména oxidu uhličitého, které zvyšují celkový skleníkový efekt planety, tedy „posílají“ o něco větší část dlouhovlnného vyzařování (sálání) Země zpátky k povrchu a tím zvyšují jeho teplotu. Čímž způsobujeme globální oteplování s tempem zhruba 0,01 až 0,02 °C za rok (za 100 let se na Zemi zvedla teplota přízemní atmosféry o 1 °C). Globální oteplování se časem přejmenovalo na klimatickou změnu a té dali zelení aktivisté a politikové úderné termíny „klimatická krize“ či „klimatická nouze“. Zároveň nás straší nedozírnými následky, které mají vést k tomu, abychom si všichni ve jménu klimatu utáhli opasky a hlavně jim nadále zajistili živobytí založené především na nekončícím strašení občanů a kibicování těch, kteří energii spolehlivě vyrobí dovedou. Sice je velmi podivné (ale zřejmě příznačné), že velká část těchto aktivistů bojuje i proti téměř bezemisní jaderné energii, ale tuto záležitost nechme prozatím stranou.

O čem je vlastně ten konsensus? Ano, člověk klima ovlivňuje různými způsoby, např. Maorové již ve 13. století zakládali velké množství požárů, čímž zřejmě ovlivňovali i podnebí. Od 19. století se v Evropě a částečně také v Severní Americe a na území bývalého Sovětského svazu zvyšuje podíl lesa, přičemž je známo, že les má menší albedo (odrazivost slunečního záření) než louky či pole, tudíž to samo o sobě může teplotu zvyšovat, což se nejvíce projevuje na jaře při ubývající sněhové pokrývce. Poměrně významná je změna klimatu urbanizací, asi každý zná pojem „tepelný ostrov města“, neboť zdi budov a dlážděné či asfaltové povrchy daleko lépe akumulují teplo ze slunečního záření, nemluvě o tepelných ztrátách při případném vytápění nebo provozu motorových vozidel.

Aniž bychom se tedy vůbec zabírali skleníkovými plyny, je zřejmé, že člověk svou činností klima prostě nějakým způsobem ovlivňovat musí. K tomu se tedy přidávají ony propírané emise oxidu uhličitého při spalování fosilních paliv. Skleníkový plyn ale vypouští i termity, kteří jsou zase významnými producenty metanu, také důležitého skleníkového plynu, ale na termity aktivity se emisní povolenky ani různé akce typu „Fit for 55“ nevztahují.

Opět je potřeba připomenout, že skleníkový efekt je z největší části způsobený vodní parou, oxid uhličitý tvoří jen menší část, přičemž se neví přesně, kterou; odhaduje se, že zdvojnásobení obsahu CO2 bez započítání zpětné vazby zvýšením obsahu vodní páry způsobí zvýšení teploty o 1,2 °C. Přičemž ta zpětná vazba je už více spekulativní konstrukce, i když má svoje fyzikální odůvodnění; teplejší vzduch může obsáhnout více vodní páry, než začne vodní pára kondenzovat, ale největším zdrojem nejistoty jsou aerosoly a oblačnost.

Vraťme se tedy ke konsensu: Asi je zřejmé, že naprostá většina klimatologů (včetně autora tohoto textu) souhlasí s následujícími body:

Posledních cca 150 let se nerovnoměrně otepluje.

Vlivem lidské činnosti skleníkové plyny v atmosféře rostou.

Vlivem vyšších koncentrací skleníkových plynů o něco roste i teplota.

V čem se ale jejich pozice liší (mj. i podle tohoto zdroje):

Kolik procent z pozorovaného oteplení je způsobeno člověkem.

Jak to bude pokračovat dál.

Zda, případně jak je to oteplení nebezpečné.

Jak k tomuto oteplování máme přistupovat, abychom přitom zlepšili nebo alespoň nezhoršili kvalitu života.

Mrkněme se na 6. souhrnnou zprávu IPCC, která ve svém Shrnutí pro tvůrce politik(y) vyjmenovala tři jevy, u kterých dochází k nejednoznačnějším dopadům na extrémní jevy, samozřejmě v negativním smyslu; kladný vliv ubývání extrémního chladu ve zmiňovaném shrnutí samozřejmě podrobně rozebírán není. Na obrázcích na straně SPM-12 je zemská pevnina rozdělena na 45 oblastí, u kterých se stanovil trend těchto jevů spolu se stupněm přesvědčení („confidence“, což je do češtiny nepřesně, ale politicky vhodně přeloženo jako „jistota“), zda se na tom podepisuje vliv člověka.

U horkých extrémů je u 55 % oblastí vysoké přesvědčení, že se na nárůstu podepisuje člověk, zatímco u 31 % je přesvědčení střední a u 13 % oblastí je nízké. U 4 oblastí (9 %) buď nemáme data, nebo není jasný ani typ změny.

Jestliže se klima celkově oteplilo o stupeň za sto let, je zřejmé, že stoupla i maxima teplot, na tom není nic zarážejícího ani překvapivého. Přitom je asi vhodné zmínit, že nebyť relativně nové stanice v Dobřichovicích, kde 20. 8. 2012 naměřili 40,4 °C, tak do dneška by v naší republice platil teplotní rekord z Uhřetěvsi z 27. července roku 1983 (40,2 °C). Na klimatické změně se tudíž podepisují i změny staniční sítě a metodiky měření, např. často používané úsloví „ruť teploměru vystoupí ...“ patří dávno minulosti, ruťové teploměry jsou nyní v podstatě zakázané.

Podívejme se na další jevy, u kterých se hovoří velmi často v souvislosti se změnou klimatu, a to jsou silné srážky a sucho. V případě intenzivních srážek panuje pouze u jednoho území (ve Skandinávii) vysoká jistota, že se na zvýšení jejich intenzity podepisuje člověk, u dalšího je přesvědčení střední, zatímco u zbylých 89 % území je přesvědčení nízké (!). Ještě větší nejistota platí u sucha, kde u žádného území není vysoké přesvědčení, že se na trendu podepisuje lidská činnost, u dvou území je přesvědčení střední, zatímco u 95 % území je přesvědčení nízké! Přitom u většiny území (73 %) není ani jasný typ změny (zlepšování/zhoršování), popř. je u jednoho změna kladná (s nízkou jistotou), kdy nebezpečí sucha zřejmě ubývá, konkrétně v severní Austrálii).

Ještě stojí za zmínku, že sousloví „klimatická krize“ nebo „klimatická nouze“ se v celé podrobné zprávě IPCC / AR6 vyskytuje pouze jednou, a to v kapitole o tzv. mediálním pokrytí. Jinak řečeno, tyto dramatické termíny si vymysleli žurnalisté a zelení aktivisté, aby strašili obyvatele. Což je zvláště odporné a zavrženímhodné, jestliže tím stresují (a radikalizují) děti a mládež, což bohužel dělají i veřejnoprávní sdělovací prostředky.

U klimatické změny, kde za hlavního viníka všeho „klimatického zla“ je považován oxid uhličitý, se zamlčují i kladné stránky jeho zvýšených koncentrací, a to především ozeleňování planety a podíl na zvýšených výnosech a odolnosti proti suchu. Když dojde k velmi úspěšné úrodě zemědělských plodin, jako například nedávno v Indii (která navíc leží v horkém tropickém a subtropickém podnebném pásu!), tak se o tom téměř nedozvíme, ale zcela jistě nikoliv v souvislosti s (antropogenní) klimatickou změnou. Ale běda, když se někde objeví sucho, tornádo nebo povodeň, to se klimatičtí aktivisté, zelení politikové a byrokrati virtuálně slétají jako supové a nalhávají lidem, že je to jednoznačně jejich vina v tom, že v bytě topí a jezdí autem. A že tedy je potřeba tyto „zhůvěřilosti“ pořádně omezit a zdanit, a když budou lidé hodní a pokorně o to požádají, dostanou pak nějaké kompenzace za zvýšené náklady na paliva a energie, lidově řečeno „energetické žebračky“, aby se neřeklo, že „pánové nahoře“ na lidi nemyslí. Je to

ale celkem chytře vymyšlené: Novodobá zelená církev zdaní lidi přes povolenky (spíše odpustky) na emise CO2 a pak jim milostivě něco málo vrátí, přičemž jí část prostředků samozřejmě uvízne za nehty.

Zkrátka, z nejistot klimatické změny se klube spíše jistota, že tzv. boj proti ní stylem „zdražíme co nejvíce fosilní paliva, zejména domácí uhlí“ se bez odpovídající náhrady jadernými elektrárnami stane bolestnou cestou do energetické a následně celkové chudoby se zvyšující se závislostí na dodávkách energií z ostatního světa, zejména z Ruska. Výsledky spoléhání se na tzv. občasné zdroje energie (slunce a vítr) již bohužel pozorujeme v přímém přenosu; návrhy na jejich větší nasazování vede pouze k tomu, že občas nevíme (hlavně tedy Němci), co s elektrinou, ale po západu Slunce a utišení větru jsme rádi, když mohou být v provozu i ty „proklínané“ uhelné a plynové elektrárny, výsledkem čehož je celkové plýtvání prostředky a drahá energie.

Můžeme ve zvýšené míře pozorovat prvky téměř totalitního vládnutí, kdy tržní hospodářství, za které jsme (my starší) bojovali na konci 80. let, je omezováno téměř až do nebytí zelenými byrokraty a politiky. Takže se vracíme do systému, který má stále více podobných rysů jako tzv. reálný socialismus „tábora míru“ před rokem 1989, kdy životní prostředí bylo oproti dnešnímu stavu výrazně horší než dnes a kdy by poukazování na údajně škodlivé emise CO2 vedlo k významnému poklepaní si na čelo.

Nevím, zda si současní politikové uvědomují, že zdražování energií a mobility může vést k významné radikalizaci společnosti; vzpomeňme na Žluté vesty ve Francii. Doufejme, že na to současná nastupující politická garnitura přijde brzy, jinak hrozí, že příští volby mohou nyní poražené strany vyhrát i s ústavní většinou (zřejmě si to perfektně uvědomil i Andrej Babiš, který sice na Green Deal kývl, ale nyní obratně otáčí). Víme, že vlivem plánovitého zchudnutí obyvatel se mohou stát atraktivními i velmi populistické a radikální myšlenky a směry (vzpomeňme na Německo před sto lety), navíc chudý člověk se o životní prostředí a stav planety rozhodně zajímá méně než někdo, kdo nemusí řešit, zda si může zatopit nebo koupit něco vydatnějšího k obědu.

Čína vypustila "drtič satelitů" – Americe hrozí vesmírný "Pearl Harbor"

napsal(a) **Gordon G. Chang** • 22. prosince 2021

Satelit Š'-t'ien 21 má podle společnosti China Aerospace Science and Technology Corporation "vyzkoušet technologie pro eliminaci a neutralizaci vesmírného odpadu."

A Peking řadí mezi "trosky a odpad" i americké satelity.

"Satelit Š'-t'ien 21 představuje reálnou ofenzivní schopnost lovit a ničit americké satelitní systémy a je schopen učinit americkou armádu na Zemi hluchou, němou a slepou." (Uvědomte si, že komunikace a GPS jde přes satelity!) — Brandon Weichert, autor knihy Winning Space: How America Remains a Superpower.

Svého času měly USA ve vesmíru dominantní postavení a američtí političtí vůdci se rozhodli vyvíjet protisatelitní zbraně jen velice zdrženlivě ze strachu, aby nerozpoutali v tomto odvětví závody.

Americká zdrženlivost však bohužel umožnila čínským a ruským ozbrojeným silám, aby získaly náskok v závodě o nasazení těchto nosičů jaderných zbraní, proti kterým se není možné bránit.

"Ministerstvo obrany USA je bohužel stále neuvěřitelně byrokratické a pomalé." Byrokracie panující v Pentagonu "je také naprosto brutální."

Amerika nyní za Čínou zaostává ve své schopnosti ničit satelity. "Satelit Š'-t'ien 21 změnil pravidla hry," řekl Brandon Weichert, který vydává on-line magazín The Weichert Report.



VYUŽIJTE VÝHODY DOMLUVIT SE VLASTNÍM JAZYKEM

DIRECTORY pro předplatitele, min. 6linek, \$60 ročně Jídlo a Restaurace

Jenom pro informaci, kde se vaří česká a slovenská jídla, škoda, že u nás neinzerují.
Sydney

Blue Danube v Country Clubu, Kemps Creek (Pa-Ne)
Tommy's beer cafe v Glebe Points Rd., Glebe
Bohemian Restaurant v Narallen (Stř. - Ned)
Pan Malina má Grill v Birkenhead hotelu

Melbourne

Sokol, 497 Queensberry St., (1x měsíčně)

Brisbane

Ceskoslovensky klub (jen v pátek, občas i v neděli)

Školy

Czech and Slovak School of Sydney
Green Square School, 237 Botany Road, Waterloo
P.O. Box 150; Randwick, NSW 2031
<http://www.czechandslovaksschoolofsydney.org.au>

Principál: **Kateřina Larbalestier**, : 0417 683 400
Česká škola v Perthu

Woodland Primary Sch., 7 Bentwood Ave., Woodlands,
(08) 9245 8137

Česká škola v Melbourne puvodní
v prostorách St. Mathew Church, Cheltenham
Principál: **Vlasta Šustková**, Tel: 03 9551 0279 ;
0408 088 167

Česká škola v Melbourne nová
V Sokole vedení: **Zuzana Vasitč** Tel. 03 90172216

Slovenská dětská beseda/Slovak Little School of Melbourne, 2-12 Derby Street, Kew Vic 3101 -
info slovaklittleschool@gmail.com

Marta Kapustová/0437699690 or Nora Kovarcikova/ 03 98504517.

ČESKÉ A SLOVENSKÉ ORGANIZACE.

Beseda - Czechoslovak - Australian Association in Canberra and Region,
Unit 12/ 18 Shropshire Str., Queanbeyan NSW 2620

vydává dvouměsíčník věstník **Beseda**.
Ceskoslovenský klub v Queenslandu,
25 Upfield Street Burbank Qld 4156
Tel / Fax: (07) 3343 3489

✉ ccq@csklubqld.org.au
President Mr. Frank Carol; Jednatel Mrs. Stana Bilková
Naše stránka: csklubqld.org.au

Měsíčník "**Krajanský List**" Redakce Staňa Bilková
Asociace Čechů v Austrálii

28 Church Street, Fortitude Valley QLD
P.O.Box 142, ph.07 3399 4613
Fax.07 3290 4379 vydává "Na Slovíčko".

Československý klub v SA,
51 Coglin Street, Brompton, SA 5007 tel
tel., 08 8346 4181, vydává časopis **Život**.

Czechoslovakian Country Club,
320 Devonshire Road, Kemps Creek, 2171,
tel. 02 9606 8703

Czech and Slovak Association in Tasmania,
144 Pottery Road., Lenah Valley, 7008
ph. 6228 0707

Ceske a Slovenske sdruzeni v Zapadni Australii
6/321 Hareborne St., Glendalough WA 6016
President: Jilka Smith 0406 026 840

Secretary: Martina Thomsova 0424 295 969
e-mail: czechslovakwa@hotmail.com
casopis "KLOKAN" vychazi 12 x do roka.

Sokol Sydney, www.sokolsydney.com
16 Grattan Crescent, French Forest, 2086
tel.: 02 85931173

Sokol Melbourne,
497 Queensberry Street, North Melbourne, 3051
tel.: není, email: sokol@aapp.net.au
pres.: pres.: Michal Krejčí Tel.: 0413 2253 4180

vydává měsíčník Kvart = Michal Krejčí
michalsokolnik@gmail.com

Český a Slovenský klub na N. Zélandě,
P.O.Box 27 332., Wellington
tel., 478 5977; fax.: 477 9377

Gus.knot@xtra.co.nz,
měsíčník **Střípky Čriepty**
Letovisko „Šumava“ ph.9754 5159

Lockes Way, Belgrave South 3160,
Czech Pensioners Association Inc.
ukončila činnost k 1.dubnu 2004

Združenie austrálskych Slovákov v Sydney,
30 Vaugham, P.O.Box 142,
Lidcombe, Nsw, 2141 tel. 9649 2153
vydává dvoumesiačník „ **Slovenský štít**“

Slovenský klub Mladých + pevecký a tanečný súbor + Slovenský klub v Južnej Austrálii
5 Walter Street, Thebarton, 5031
ph.: 08 8352 8072

Slovenský klub „Ludovít Štur“.
105 Triholm Ave (P.O.Box 61) Laverton, 3020
ph:03 9802-9674, vydává: **Zornička** (quarterly)

Združenie Austrálskych Slovákov vo Viktórii
PO Box 263 Kew Vic 3101,
vydáva štvrťročne **Slovenské zvesti**.

Združenie Sloveskov v Queenslande
463 Old Bay Road; Burpengary, QLD 4505
tel.: 0061-7-55279008; e-mail: vatra@primus.com.au

Slovenské združenie v Západnej Austrálii
17 Edelweiss Way; Beckenham 6107 WA
tel.: 0061-8-94517121; fax: 0061-8-93586858
e-mail: slovak_wa@hotmail.com

Konzulární ombudsman

Ministerstvo zahraničních věcí ČR
Hradčanské náměstí 5, 118 00 Praha 1, CR
tel:+420 22418-2554, fax: +420 224182085
e-mail: konzularni.ombudsman@mzv.cz,
www.mzv.cz/cestujeme

Generální Konzulát České republiky v Sydney,
p.JUDr. Zuzana Slováková, Ph.D., gen. konsulka,
169 Military Road, Dover Hights ,
P.O.BOX 132, Vaucluse 2030

t.: **02 9581 0111** email: sydney@embassy.mzv.cz
telefonní číslo na konzulární pohotovost pro nouzové případy, které se stanou mimo oficiální úřední dobu
0411 895 954

Úterý 9:00-11:30, 13:30-15:30; Středa 9:00-11:30
Čtvrtek 9:00-11:30, 13:30-15:30

Poplatky: https://www.mzv.cz/sydney/cz/konzularni_inf
ormace/konzularni_poplatky/index.html
Honorární konzulát ČR v Adelaide

1a Campbell Rd, Parkside, SA 5063,
Tel.: 0417 892 624. hon.konsul: Vera Marie Holt
Honorární konzulát ČR v Brisbane

2/52 Lysaght St., Coolum, QLD 4573 Coolum,
Tel.: 0418 775 963 h.k.: Francis Edward Carroll
Honorární konzulát ČR v Hobart

46 Horizon Drive, Sorell TAS 7172, Hobart,
Tel.: 0362 693 859 hon.konsul: Milena Mills
Honorární konzulát Melbourne

511 Queensberry St., North Melbourne,
Telefon 0418 388 689 hon.konsul Lenka ALLEN
České velvyslanectví v Canbře

8 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606
ph.: 02 6290 1386 fax: 02 6290 0006
Pohotovostní číslo. **0418 262 289**

Slovenské velvyslanectvo v Canbere
47 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606
ph 02 6290 2405 fax: 02 6290 1755

Mimo úředních hodin v naléhavých případech funguje stála služba (00612/ (0) 487 201 047).
Email: emb.canberra@mzv.sk
<http://www.mzv.sk/canberra>

Honor.konzulát Slovenskej republiky v Melbourne
honorárna konzulka p. Eugénia Mocnay
4 Nathan Street, Ferntree Gully, V 3156,
mobil: 0421 088 796;

Honor.konzulát Slovenskej republiky Perthu
Honorárny konzul: Pavol Faix
Level 2, 11 Mounts Bay Road, Perth 6000, WA

Poštová adresa: PO Box 265, Maylands WA 6931
Mobil: 0411 552 517 Tel.: 1300 426 311

Česká obchodní komora v J. Austrálii.
Czech Chamber of Commerce Australia Inc.
Komora v současné době nevykonává žádnou činnost.

Cz.-Australian Chamber of Commerce
Michal Kozar, President adresa: PO Box 179
Baulkham Hills, NSW 1755, Sydney, Australia
Tel.: (+61) 0421 812 547

MAZUR - CARGO SERVICES P/L
www.mazurcargo.com.au
vaše zavazadla lodí do Evropy .

Cena: AU\$ 5.80 za kilo, od 10 do 31kg
MELBOURNE: Sunshine: (03) 9363 5132 Rowville:
(03)97023142 , Geelong: (03) 5277 0458
SYDNEY: (02) 9773 3969

ADELAIDE : (08) 8370 4759 (08) 8258 13331

Apoštoláty (Apostille) vyhotovuje:
Apostille Australia Certificate Service
Henry Deane Square; Shop 5, 14-18 Lee Street
Sydney NSW 2000 tel: (02) 9211 1881

Cena se pohybuje kolem 200\$
New South Wales Passport Office
Level 7, 26 Lee Street; Sydney NSW 2000

Cena se pohybuje kolem 60\$

Southern Cross Veterinary Clinic

Dr Sam Kováč,

BVSc, CMAVA, MRCVS

60 Princes Hwy, St.Peters NSW 2044

Phone: 02 9516 0234

196-204 Victoria Rd. Bellevue Hill

02 9389 7534

419 Cleveland St. Surry Hills:

02 9699 3951reception@southerncrossvet.com.au

www.southerncrossvet.com.au

[facebook.com/southerncrossvetclinic](https://www.facebook.com/southerncrossvetclinic)

Neposílejte peníze v hotovosti na Noviny poštou!

Uložte \$86 přímo do banky ANZ, na náš účet, ale dejte nám vědět!

Noviny :

BSB 012 030 Acc: 536002848

a aby se poznalo, kdo peníze ukládá, dejte tam vaše členské (na obálce před jménem) nebo telefonní číslo.

Děkujeme za Pomoc Novinám:

Libuše Zárická - \$14.00

Iva Vobořil - \$14.00

Karel Marat - \$14.00

Vladimír Machytka- \$14.00

Miloslav Prokeš- \$14.00

Bojovník za liverpoolský zvuk. Zemřel Pavel Chrastina, spoluzakladatel Olympicu

Pavel Chrastina se narodil v 25. dubna 1940 v Praze. V roce 1958 založil coby student elektrotechnické fakulty na zámku v Poděbradech společně se spolužáky Petrem Kaplanem a Jiřím Doležalem skupinu Samuel's Band.

Později se živil jako radiomechanik, díky čemuž se seznámil s Františkem Ringem Čechem a dalšími hudebníky, až se dostal k Olympicu.

V roce 1962 stál u zrodu skupiny Olympic, která do té doby nesla název Karkulka. Důležitým krokem pro další fungování kapely byl rovněž příchod Petra Jandy.

I díky jeho vlivu se z doprovodného dixielandového tělesa stávala rock and rollová kapela s původním repertoárem a vlastními texty, které psával Pavel Chrastina. Vyznačovaly se hravostí, smyslem pro nonsens, ale i silný slogan. Těžko říct, o čem přesně je text Želvy, ale zpívá si ho už několikátá generace.

„Byl to kamarád, od roku 1958 jsme se opravdu intenzivně přátelili. Už si nepamatuju, jak jsme na to přišli, každopádně jsme zjistili, že on je básník a já hudební skladatel. Naše první spolupráce byla písnička Dej mi víc své lásky a pak už to jelo. Začali jsme skládat společně a nevím, jak by to s

Olympicem v začátcích bylo, kdybych ho nepotkal,“ říká Petr Janda.

Chrastina v Olympicu působil do roku 1969, přičemž za největší období považoval roky 1967-8, kdy skupina podle jeho slov v podstatě neměla konkurenci. „Olympic měl ctizádost být široko daleko nejlepší a řekl bych, že se mu to dařilo - aspoň do doby, kdy jsem v kapele byl, určitě,“ prohlásil v jednom bilančním rozhovoru.

Ze skupiny Chrastina odešel kvůli filmařině, byl ve třetím ročníku na FAMU, obor dokument, a chtěl studia dokončit. To, že dal před Olympicu přednost filmové kameře, přineslo dost zlých krve. Jeho odchod se nesl v nepříliš přátelské atmosféře a se členy kapely Pavel Chrastina nějakou dobu nemluvil.

V roce 1980 emigroval do Austrálie, odkud se po deseti letech přestěhoval do USA. Zpět do České republiky se vrátil až v roce 1994. Věnoval se scenáristice, režii, publicistice a psaní poezie. Čas od času si zahrál se skupinou Mefisto.

"Jednou jsem vzal osm lidí v tátově staříčké taťře přes malou posázavskou vesničku, došel nám benzín a kolem šli zrovna policajti v civilu. Zatkli nás, dost hrubě vyslyšali, zabavili auto a poslali nás pěšky domů. Asi je rozzuřilo, že jsme si na čumák auta namalovali křídou lebku s hnáty a dozadu napsali We like Elvis," vzpomínal Chrastina v letošním článku pro Lidové noviny, jak za nevhodné chování na veřejnosti dostal rok před koncem studia vylučovací dekret.

Za normalizace Chrastina pracoval v Krátkém filmu Praha, kde natočil asi třicet dokumentárních snímků pro československý průmysl. V roce 1980 emigroval do Austrálie. "Začínat v nové zemi není snadné. Berete jakoukoli práci, chodíte do jazykových kurzů, pak dosáhnete jakéhosi postavení v oboru, kterému rozumíte, a musíte se rozhodnout, zda vám to stačí, nebo ne. Prošel jsem tím hned dvakrát. Poprvé v Melbourne a podruhé v Sydney, kde jsem se naučil zacházet s kamerou a založil produkční podnik," popsal pro Lidové noviny.

Žádné dárky k Vánocům mi kupovat nemusíš, oznamuje ženě na začátku prosince pan Vaněk.

Stačí, když mne budeš milovat a budeš mi věrná. -Pozdě,povzdechla si ženuška, já už jsem ti koupila kravatu....

Maďar v Praze zastaví a ptá se kolemjdoucího:

„Hekematošvároš keztamágtereš Brno?“

„Odbočka z dálnice na co???“

Manželé leží spolu v posteli a muž má hroznou chuť na sex. Přitulí se ke své ženě, ale ta ho odmítne slovy:
„Dnes ne, jdu zítra ke gynekologovi a on by to poznal.“

Muž se tedy stáhne, leží a přemýšlí. Ale po chvíli se znovu přitulí:
„A k zubaři jdeš zítra taky?“

**Katolícké mše v Austrálii.**

Bohoslužby: Sydney slovenská omša ve slovenském kostele sv. Cyrila a Metoda v Lidcombe - Každú nedeľu o 10,30 hod. a **české mše** svatých budou slouženy v kostele Holy Innocents Parish 1a Webb St. Croydon NSW 2132, tel 9747-4291. **Až se vrátí pan o. Peter Krigovsky z dlouhé dovolené.**

Melbourne – Letovisko „Šumava“ Peksa park Lockes Way, Belgrave South 3160, ph.9754 5159 Každou třetí neděli v měsíci je česká katolická pobožnost v 11. ráno. (mimo září kdy je svatováclavská pouť) - podává se občerstvení - všichni vítáni **Slovenská Svätá Omša** Každú štvrtú nedeľu o 12:00 hod v A Beckett St., Kew; Slovinský kostol.

NSW**Sokol Sydney**

16 Grattan Crescent, Frenchs Forest, NSW 2086, Pro rezervace haly volejte: 0285931173, Pro rezervace baru, herny a parties volejte Mariana na 0410467537 Vice info online: www.facebook.com/sokolsydney, www.sokolsydney.com.

Czechoslovakian klub v Sydney,

320 Devonshire Road, Kemps Creek 2178; E-mail committeescscc@gmail.com, www.cscountryclub-sydney.com.au, Mob. Ph. 0434 143 148, **02 9606 8703** Otevřeno: Pat. a Sob. od 18 – 21.00, Ned, od 12 do 18.00. Tradicni Ceska a Slovenska jidla v restauraci „**Blue Danube**“.. Velký vyber Ceskoslovenskych (lihovin) alkoholických napojů. Rezervace jídel v restauraci 02 9606 0904, 0402 398 168 nebo na Facebook: **Slovenská Katolícka Komunita Sydney Inc** 30 Vaughan Street, Lidcombe, tel. 9649 2153 Potřebné informácie nájdete na slovakcommunitysydney.com alebo priamo na tel: 0401 538 574 o. Henry Adler SVD

JIŽNÍ AUSTRÁLIE**Československý klub v Adelaide,**

51 Coglein Street, Brompton, SA 5007 tel.: 08 8346 4181 Bar a kuchyně v Československém klubu jsou v provozu každý pátek od 18.00 do 23.00 hod. a některé předem ohlášené neděle, které najdete na webové stránce Čes. klubu: <http://www.csclubsa.com>

QUEENSLAND**Československý klub v Queenslandu,**

25 Upfield Street Burbank Qld 4156; Tel / Fax: (07) 3343 3489, email: ccq@csklubqld.org.au www.csklubqld.org.au

Klub je otevřen každý pátek od 18 hodin,

Informace: Mobil: 0497 344 377 polévka, hlavní jídlo, káva/čaj zákusek Pouhých 18 dolarů.

Asociace Čechů v Austrálii

28 Church St., Fortitude Valley, Qld., caa.brisbane@gmail.com

Združení Slovákov v Queenslandě,

Informacie: Lojzo Ogurek, koordinátor (07)5530 6813

TASMANIE**Združenie Cechov a Slovákov v Tasmanii**

(Czech And Slovak Assoc. Of Tasmania Inc.) c/o 144 Pottery Rd. Lenah Valley Hobart Tas 7008.

VICTORIA**Sokol Melbourne**

497 Queensberry Street, North Melbourne, Vic 3051 Tel.: nemají President Michal Krejčí Tel.: 0413 2253 4180

Každou třetí neděli v měsíci v OBĚD od 12.30 hod Vaří opět manželé Rejdovic cena \$25.- jako dříve, jako dříve. Rezervace zapotřebí.

Každé pondělí a úterý od 19.00 hod . Výuka češtiny. (Zuzana Vasich)

ACT

Beseda - Czechoslovak - Australian Association in Canberra and Region, Unit 12/ 18 Shropshire Str., Queanbeyan NSW 2620, www.beseda.org.au. otevřeno první a třetí sobotu v měsíci od 14.30 do 17.00 (2.30pm-5pm)

ZÁPADNÍ AUSTRÁLIE**Czech & Slovak Association in Western Australia, Inc.**

6/321 Hareborne St., Glendalough WA 6016

President: Jitka Smith 0406 026 840

Secretary: Martina Thomsova 0424 295 969

Email: CzechSlovakWA@hotmail.com

Web: www.CzechSlovakWA.org

KLOKAN vychází 12x ročně

RADIO SBS AUSTRALIA

SBS Radio – Czech Program | Už není

Radio 4EB 98.1FM - Brisbane České vysílání

Každou středu od 15.45 - 17.15 a každou sobotu 10.30 - 11.30 dopoledne. Vedoucí Karel Ulvr Tel: (07) 3355 0109 www.4eb.org.au/~czech

Radio 4EB FM 98.1 - **Brisbane Slovenske vysielanie** kazdy piatok od 18.00 do 19.00 hod, informacie Emilia Matulova, 07 3343 3064.

Canbera rádio . 91.1 FM

Vysílací hodiny: každou sobotu mezi 8-9 hodinou ranní Office phone: 02-6287 7058, CMS studio phone: 02-6287 4347, fax: 02-6287 4348, e-mail: ahojradio@centrum.cz

slovenské vysílání .

každou nedeľu od 19.00 do 20.00

SBS2 Frekvencie v hlavných mestách

FM **Adelaide** 106.3fm ; **Adelaide** Foothills 95.1fm

Brisbane 93.3fm ; **Canberra** 105.5fm

Darwin 100.9fm ; **Hobart** 105.7fm

Melbourne 93.1fm ; **Perth** 96.9fm

Sydney 97.7fm



Poznámka vydavatele

Toto číslo jest posláno do tiskárny 3 ledna Léta Páně 2022

Diplomat předvedl zelené lakování

Petr Skácel NevPes Převzato z webu iUhli.cz

Diplomat John Murton působí jako britský vyslanec pro klimatický summit COP26. V rozhovoru pro Seznam Zprávy nechtěně odkryl zásadní slabiny celého klimatického hnutí.

„Potěším vás – na COP26 jsme uhlíkovou stopu konference a každého, kdo se jí zúčastnil, počítali velmi pečlivě. A tak víme, že šlo o první uhlíkově neutrální COP vůbec,“ zaznělo hned v první Murtonově odpovědi. Jak však sám server Seznam Zprávy přímo u rozhovoru poznamenal, jedná se o lež. Celý rozhovor si můžete přečíst zde: <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/zahranicni-ridi-zelenou-budoucnost-britanie-popsal-proc-nadeje-zije-alema-slaby-puls-182523>.

Konference totiž uhlíkově neutrální rozhodně nebyla. Podle odhadů vyprodukovala emise odpovídající asi 102 500 tunám CO2. Uhlíkově neutrální má konferenci učinit britská vláda tím, že prý emise z COP26 vykompenzuje financováním zelených projektů.

Ekologičtí aktivisté takové počínání nazývají termínem greenwashing. Oxfordský slovník greenwashing definuje jako dezinformaci šířenou organizací za účelem prezentovat environmentálně zodpovědný veřejný obraz sama sebe.

Je mi jasné, že v případě klimatické konference by aktivisté určitě blahosklonně zavřeli oči, stejně jako je zavírají u klimatických dopadů zemního plynu, neřeší, co se bude dít s miliony použitých baterií z elektromobilů, solárních panelů či vysloužilých větrníků, nezajímá je, za jakých podmínek se v chudých zemích těží vzácné kovy do obnovitelných zdrojů, jásají, když Čína oznámí cíl uhlíkové neutrality v roce 2060, přičemž v příštích deseti letech bude největší světový znečišťovatel emise neustále zvyšovat.

Tím jsem se dostal k druhému zásadnímu problému klimatického hnutí. Vedle lži je to až jakási dětská naivita, že všechno je růžové a dobře to dopadne. Murton se v rozhovoru až křečovitě snaží přesvědčit čtenáře (a možná i sám sebe) o tom, jak byl summit úspěšný. „Pracovali jsme na tom, aby co nejvíce zemí představilo co nejambicióznější národní cíle a dlouhodobé strategie. S takovými přišlo přes 130 zemí, díky čemuž jsme se ocitli na cestě ke snížení uhlíkových emisí,“ jásal například Murton.

Pokud přitom greenwashing nevymlí i jeho mozek, tak moc dobře ví, že byl summit všechno, jen ne úspěšný. Do Glasgow vůbec nedorazil čínský prezident Si Ťin-pching ani jeho ruský protějšek Vladimir Putin. Americký prezident Joe Biden se stal terčem posměchu poté, co při zahajovacích projevech na chvíli usnul.

Možná vůbec nejlépe „úspěšnost“ klimatického summitu demonstruje přijatý závazek na snížení vypouštění metanu do ovzduší o 30 procent.

„Tímto globálním závazkem činíme z (klimatické konference) COP26 okamžik, kdy se svět posouvá od ambicí k činům,“ řekla při svém vystoupení předsedkyně Evropské komise Ursula von der Leyenová.

Velká slova, která však rychle zblednou poté, co si přečteme, že se k cílům snížit do roku 2030 úniky metanu do atmosféry o 30 procent oproti roku 2020 zavázaly země, jež dohromady představují pouhou polovinu veškerých emisí tohoto plynu.

Zejména Rusko, jehož zemní plyn teď doslova cloumá Evropou, se totiž k ničemu nepřihlásilo. Von der Leyenová by to měla tvrdě kritizovat a bít na poplach, protože právě z Ruska má do jejího Německa brzy proudit ještě více plynu kontroverzním plynovodem Nord Stream 2. Ona ale místo toho pateticky deklamuje o globálních závazcích a posunu světa od slov k činům.

Tím jasně ukázala, že kromě greenwashingu a naivity trápí klimatické hnutí i další zásadní, možná ten úplně největší problém. Je jím bezbřehé a hlavně nebezpečné pokrytectví.

Vláda jmenovaná prezidentem republiky 17.12.2021

předseda vlády: Petr Fiala (ODS),

ministr vnitra: Vít Rakušan (STAN),

ministr pro místní rozvoj a digitalizaci: Ivan Bartoš (Piráti),

ministr zemědělství: Marian Jurečka (KDU-ČSL) (Zdeněk Nekula (KDU-ČSL)),

ministr financí: Zbyněk Stanjura (ODS),

ministr zdravotnictví: Vlastimil Válek (TOP09),

ministr školství: Petr Gazdík (STAN),

ministr práce a sociálních věcí: Marian Jurečka (KDU-ČSL),

ministryně obrany: Jana Černochová (ODS),

ministr spravedlnosti: Pavel Blažek (ODS),

ministr průmyslu a obchodu: Jozef Sikela (BPP),

ministr dopravy: Martin Kupka (ODS),

ministr zahraničí: Jan Lipavský (Piráti),

ministr životního prostředí: Anna Hubáčková (BPP),

ministr kultury: Martin Baxa (ODS),

ministr pro evropské záležitosti: Mikuláš Bek (BPP),

ministr pro legislativu: Michal Šalomoun (BPP),

ministryně pro vědu a výzkum: Helena Langšádlová (TOP09).

Ošklivé knihy

Zdeněk Roller NevPes

Tuvia Tenenbom píše samé ošklivé knihy. Čtou je jenom sionisté a rozvraceči myšlenek Evropské unie. Tak, myslím, že lepší reklamu jsem panu Tenenbomovi udělat nemohl. Tento autor izraelského původu žije v USA, ale publikuje v několika zemích. Zvláštní: jeho kniha o současné Velké Británii - pardon, o Spojeném Království - vyšla ve světové premiéře v češtině, protože ji žádný anglický nakladatel nechtěl vydat.

Tenenbom je židovského vyznání a zajímá se o to, jak obyvatelé současného Německa, USA, UK, ale i Izraele a Palestiny vnímají Židy a izraelsko-palestinský konflikt. Vyzbrojen nebezpečně důkladnou znalostí reálií a všech „zainteresovaných“ náboženství, logikou, jazykovými schopnostmi a - řekněme - „nežidovským vzhledem“, se vtěluje do rolí Němce, Araba nebo Američana a zpovídá všechny lidi, které potká: od pouličních prodáváčů a prostitutek po členy parlamentních stran. Síla jeho knížek je v až skoro ubíjejícím množství uskutečněných rozhovorů. Protože i když lze očekávat, že některé rozhovory nehodící se do koncepce jeho knih vypustil, docela určitě neměl potřebu lhát. Pořád ještě zbylo ohromující množství svědectví o rozrostlém antisemitismu, o iracionální lásce levičáků k Palestincům, o nesmyslné finanční podpoře teroristů ze strany nejbohatších evropských států, o snaze euroamerické civilizace zametat nehodící se pravdy pod koberec a maskovat je politickou korektností.

Tak by mě zajímalo: náš příští ministr zahraničí bude fandit Palestincům nebo Židům? Skoro bych mu chtěl doporučit, aby se nechal inspirovat porovnáním množství Nobelových cen a světových patentů na jednom a na druhém břehu Jordánu.

Převzato z autorovy Palety názorů a ptákovin

Vydavatel: pan autor vesele žertuje o novém ministru zahraničí, neb pan pirátský ministr je znám tím, že je odpůrce čehokoliv židovského, a že bojuje za to, aby se zrádný Israel změnil v lahodnou a zářnou Palestinu (a také o navrácení Sudetských Němců a rozpuštění Vysegradské čtyřky a podporuje muslimskou invazi do Evropy).

Takže naše Noviny budou jistě novému panu ministrovi zahraničí, kdyby se o nich, nedej Bůh, dověděl, trnem v

Naštěstí Noviny je zakázáno dávat na Sydneyjský generální konzulát.

Přeskočilo jí?!

Tomáš Zdechovský NevPes

Autor je europoslanec za KDU-ČSL, místopředseda Výboru pro zaměstnanost a sociální věci a člen Výboru pro rozpočtovou kontrolu Evropského parlamentu
Evropská komisařka pro rovnost Helena Dalliová je opravdu člověkem na svém místě. Dokázala se soustředit na ty opravdu nejpálčivější problémy, které nyní lidi v Evropě nejvíce trápí. Dosud o ní nebylo příliš slyšet.

To se však nedávno změnilo. Proslavil ji navrhovaný interní dokument Evropské komise s pokyny k „inkluzivní komunikaci“ jejich zaměstnanců. Měl být určený pro komisaře a zaměstnance Komise a určuje, která slova a výrazy se nesmí používat. Ačkoli jde o interní dokument, nejedná se o zdaleka tak okrajovou záležitost, jak by se mohlo některým zdát. Pro Evropskou komisi totiž pracuje více než 30 000 lidí.

Tento soubor instrukcí pro zaměstnance EK nese název „Guidelines on Inclusive Communication“ a má být součástí plánu „Unie rovnosti“ prosazovaného současnou předsedkyní Komise Ursulou von der Leyenovou. Najdeme v něm uvedeny pokyny Evropské komise pro inkluzivní komunikaci, které

mají být plněny zaměstnanci Komise v externí a interní komunikaci.

V předmluvě Dalliová mj. píše: „Musíme vždy nabízet inkluzivní komunikaci, abychom zajistili, že každý bude ctěn a uznáván ve všech našich materiálech bez ohledu na pohlaví, rasu nebo etnický původ, náboženství nebo vyznání, zdravotní postižení, věk nebo sexuální orientaci.“ To všechno zní samozřejmě moc hezky. A jak by chtěla paní komisařka takového cíle dosáhnout?

Nezmiňovat Vánoce ani křesťanská jména

Pro začátek stojí za to uvést jeden příklad týkající se vánočních svátků, které nás zanedlouho čekají. Slovo Vánoce by se kvůli ohledu na všechny nekřesťany nemělo v dokumentech Komise či sděleních vůbec užívat. V dokumentu je například nabádáno k tomu, abychom nepoužívali frázi „období Vánoc může být stresující“ a místo toho říkali či psali „svátky mohou být stresující“. „Ne každý slaví křesťanské svátky a ne všichni křesťané je slaví ve stejný den,“ zdůvodňuje dokument. Viděli jste ty davy nekřesťanů či křesťanů slavících Vánoce v odlišný den, kteří by se kvůli dodržování těchto nových pravidel konečně začali cítit lépe? Já také ne.

Máme zde navíc ještě jeden problém. Vynecháním slova se rozhodně zmíněk o Vánocích nezbavíme. Můžeme sice psát místo vánočních svátků pouze „svátky“, ale stále to budou Vánoce a nikdo na tom nic nezmění. Vánoce se slaví prakticky po celé Evropě. Nikomu soudnému, ať už je jeho smýšlení jakékoli, nemůže vadit užívání tohoto názvu. Stejně tak jako lidem, co nejsou židé, nemůže vadit samotné užívání slov chanuka, pesach nebo Jom kipur a nemuslimům nemůže vadit užívání slova ramadán.

Místo Jan a Marie raději Malika a Julius?!

Původní verze dokumentu pamatovala i na ty opravdu nejtlocitnější „sněhové vločky“, u nichž může vyvolat pocit úzkosti i jakákoli zmínka o křesťanských jménech. V příkladech jmen by se proto dle dokumentu neměla užívat typicky křesťanská jména jako Jan a Marie. Jako přijatelná alternativa jsou uváděná jména „Malika a Julius“ coby příklad mezinárodního páru. V prvním případě jde o arabské ženské jméno a Julius je jméno pocházející z latiny a má původ v „pohanském“ Římě. Ani jedno ze jmen není zatíženo křesťanskou tradicí, takže je vše v naprostém pořádku.

Podle návrhu též není vhodné užívat oslovení „dámy a pánové“. Důvod je nejspíše takový, aby náhodou nebyla dotčena hrstka lidí, kteří se necítí být ani jedním. Místo toho je třeba použít neutrální formulí „drazí kolegové“. Trošku se při tom nedomyslela jedna věc. Ne v každém jazyce je možné užít dostatečně „inkluzivní“ tvar. Třeba v češtině by vzhledem k rodům v plurálu oslovení nesplňovalo svůj záměr. Můžeme vnímat jako velmi chvályhodné, že se v dokumentu zřejmě ve snaze o co největší možnou inkluzi pamatuje i na mimozemšťany. Vzhledem k negativním konotacím slova kolonizace se totiž zakazuje užívání spojení „kolonizace Marsu“. Zde je proto doporučen výraz „poslat lidi na Mars“. Pro mnohé lidi v Česku je nepochybně dobrou zprávou, že dávný název volební kampaně „Paroubek na Mars“ by byl podle pravidel dokumentu naprosto v pořádku.

Zažíváme surrealismus?

Helena Dalliová má ale pořádnou smůlu. Záhy poté, co se zprávou o chystaném interním dokumentu EK jako první přišel italský deník Il Giornale, zvedla se zcela pochopitelně silná vlna nevole. Úmysl evropské komisařky okamžitě odsoudili tamní politici napříč politickým spektrem. Nesouhlas vyjádřil například předseda Ligy Matteo Salvini, bývalý evropský komisař Antonio Tajani a šéfka strany Bratři Itálie Giorgie Meloniová. „Jen mně se to zdá šílené?“ ptal se na Twitteru Matteo Salvini, který to v jednom z dalších vyjádření glosoval slovy „Marie. Josef. Ať žijí Vánoce. Doufám, že se nikdo v Evropě neurazí...“

Některá média vše nejdříve sváděla na to, že se jedná o pobouření krajní pravice, a vyskytli se i takoví, co se snažili vše hodit na spiknutí pravicových fanatiků.

Kritika ale v Itálii, kde zpráva vyšla jako první, šla i z řad levice. Bývalý levicový premiér, zakladatel a předseda strany Italia Viva Matteo Renzi na Twitteru prohlásil, že jde „o chybu“ Evropské komise a „absurdní a špatný dokument“. Netřeba snad více zmiňovat, že dokument vyvolal ne zrovna pozitivní odezvu v celé Evropě včetně Česka.

Dalliovou a její dokument kritizoval ve svém vyjádření pro server Politico.eu i jeden ze současných představitelů Komise, který si nepřál být jmenován: „Komisařka Dalliová kompenzuje svůj naprostý nedostatek váhy v kolegiu [komisařů] tím, že vytahuje z klobouku ‚inkluzivní pokyny‘, které dekonstruuji ta nejzákladnější pravidla,“ řekl a dále ještě dodal, že „začínáme šflet“ a „s Dalliovou zažíváme surrealismus“.

Dokument odsoudil i papež

Pro některé možná překvapivě byl ve své kritice nejostřejší papež František, který dokonce přirovnal snahu potlačit zmínky o křesťanství k chování nacistů a komunistů. Mluvil totiž o tom, že mnohé diktatury se v minulosti snažily vytrhnout křesťanské kořeny Evropy. „V minulosti se o to samé snažilo mnoho a mnoho diktatur. Vzpomeňte na Napoleona, vzpomeňte na nacistickou diktaturu..., vzpomeňte na komunistickou. Je to móda oslabeného sekularismu. Ale taky něco, co nikdy nefungovalo.“ Papež také zdůraznil, že EU by měla prosazovat ideály otců zakladatelů projektu evropské integrace jako Robert Schuman a Alcide de Gasperi, kteří byli oddanými katolíky, a nedat se na cestu ideologické kolonizace.

Osobně mě tato zpráva nadzvedla ze židle, proto jsem následující den interpeloval Evropskou komisi. Ptal jsem se, kdo dokument zpracovával a kdo konkrétně je za jeho vydání zodpovědný. Domnívá se Komise, že jde o účelně využitě finance? Na odpověď má Komise ze zákona šest týdnů. Tak jsem zvědavý.

Dokument vyvolal takové pozdvižení, až se paní komisařka zalekla a okamžitě ho stáhla. Prohlásila, že bude ještě dopracován. Osobně jsem velmi zvědavý, jak se s tím komisařka Helena Dalliová popasuje a co všechno bude v „dopracované“ verzi dokumentu. Nedivil bych se vůbec tomu, kdyby se šlo ještě dále a ve snaze o ještě větší inkluzi bylo nařízeno, aby byla veškerá sváteční přání prázdná a zakázáno se užívání jakýchkoli oslovení. Urazit může lidi prakticky cokoliv a jistota je jistota.

Vydavatel: V normální společnosti a v normálním státě, by byla Helena Dalli (Narozená jako Helena Abela 29., září 1962 na Maltě) odvolána s doporučením, aby se zdržela v budoucnosti jakékoliv politické činnosti.

Zemřel Karel Šiktanc, jeden z nejvýznamnějších českých básníků 20. století

ČTK 26. 12. 2021

Ve věku 93 let zemřel básník, novinář, spisovatel a překladatel Karel Šiktanc. Uvedly to Česká televize a Deník N s odvoláním na spisovatele Jana Němce.

Katedra české literatury a literární vědy Filozofické fakulty Ostravské univerzity ve svém příspěvku na sociálních sítích uvedla, že "zemřel jeden z posledních velkých básníků 20. a zcela jistě též 21. století, kdy bylo i mezi všemi generacemi nutné sledovat jeho stále výjimečně přítomný hlas".

Šiktanc se narodil v roce 1928, nedokončil studium Vysoké školy pedagogické, protože dal přednost žurnalistické praxi. Novinářskou práci začal v Mladé frontě, od roku 1950 do 1960 působil jako redaktor Československého rozhlasu. Od roku 1961 byl deset let šéfredaktorem nakladatelství Mladá fronta.

Vedle poezie se věnoval i tvorbě pro děti, byl autorem televizních a rozhlasových inscenací.

Jeho literární počátky byly ovlivněny komunistickou ideologií. Po roce 1968 ho ale normalizační režim pronásledoval a publikovat mohl pouze v samizdatu

nebo v zahraničí. Po potlačení pražského jara 1968 upadl v nemilost a s nastupující normalizací byla v Mladé frontě zlikvidována většina nákladu jeho Mariášek. Šiktanc z nakladatelství v roce 1971 odešel.

Poté vystřídal řadu příležitostných zaměstnání, pro odmítavý postoj k totalitní moci a veřejnou angažovanost byl vyslýchán a nemohl oficiálně publikovat. "Živil jsem se tenkrát různě. Chodil jsem třeba s kluky tapetovat do Juldy Fuldy na vánoční trh. Poslední dva roky jsem pak dělal strážného tenisových kurtů na Štvanici u Kodeše, který mě tam vzal jako vrátného a hlídače. Napsal jsem díky tomu knížku Ostrov Štvanice," vzpomínal později.

Při psaní Šiktancovi vždy šlo o prolínání věcí či témat na co nejmenším prostoru, avšak s co největším nábojem. "Nasvítit moment ze všech stran," popsal to jednou. Často využíval úryvky z náhodně zaslechnutých rozhovorů a nebránil se průnikům jinam: "A pořád jsou věci, které přivolaš jen / mlčením. / Pro které ještě nemáš abecedu," napsal.

Podle básníka Petra Hrušky, který o něm vydal monografii nazvanou Někde tady (2010), se Šiktanc vždy vyznačoval "náročnou prací se slovem, rytmem i rýmem ... svébytnou zařikávací metaforikou, nervní intonací, archaickými novotvory, promluvou lomenou do zámlk či nezvyklým grafickým členěním jednotlivých veršů s různě velkými mezerami mezi slovy".

V průběhu normalizace publikoval v samizdatových periodikách. Dalším vrcholem jeho tvorby byl cyklus 12 rozsáhlejších básní Český orloj (1974, samizdat). Sbírká je koncipována jako naléhavý dialog otce se synem, kterému předávané zkušenosti kontrastují s normalizační přítomností. Prostor zničeného světa, na nějž se lze už jen pamatovat a předávat jeho obraz dál pouze díky vzpomínání a možnosti řeči, je setrvalé motivem pro básně ze 70. a 80. let, kupříkladu sbírku Pro pět ran blázna krále (1978, samizdat) či Tanec smrti aneb Ještě Pámbu neumřel (1979, opět samizdat).

V 70. letech podepisovala Šiktancovy televizní pohádky Milena Medová, rozhlasové pohádky Eva Králová a dramatisaci cestopisů pro rozhlasový pořad Vesmír Zdeněk Frýbort. V 80. letech publikoval Šiktanc pod cizími jmény i knižně (například pod jménem Vladimíra Pistoria, Jiřího Šebánka či Vladimíra Remeše). Byl i libretistou opery Mistr Jeroným, kterou však za minulého režimu musel podepsat Ivo Jirásek - v polovině 80. let byla uvedena devětkrát.

V 90. letech, od kdy mohl Karel Šiktanc opět volně publikovat, následovaly další nové sbírky: volněji komponované Ostrov Štvanice, Hrad Kost, Šarlat, Zimoviště, Vážná známost či Nesmír.

V letech 1993 až 1995 řídil Šiktanc edici České básně v nakladatelství Český spisovatel.

Nakonec byl autorem více než dvou desítek básnických sbírek. Stal se také držitelem Ceny Jaroslava Seiferta udílené Nadací Charty 77, a to hned dvakrát, za titul Srdce svého nejze v roce 1989 a v roce 2011 za Nesmír. Za sbírku Krevel převzal v roce 2000 Státní cenu za literaturu. Ještě jiná sbírka Zimoviště získala cenu Magnesia Litera pro nejlepší básnickou knihu roku 2004. V roce 2010 jej prezident Václav Klaus vyznamenal medailí Za zásluhy.



Emigrace je jako skok padákem, říká spisovatelka Barbara Semenová

Monika Závřelová iDnes

Autorka a producentka Barbara Semenová emigrovala z Československa v osmdesátých letech. Žila v Německu, USA i Austrálii. Nyní je zpět v Praze. O životě daleko od domova ale i zákeřné nemoci píše ve svém částečně autobiografickém románu Má říše kupodivů.



Nevadilo vám se v knize takto odhalit?

Bylo to pro mne přirozené. Svým způsobem jsem cítila touhu podělit se o své víceméně neobvyklé životní zkušenosti. Nedávno jsem si u sochy Goetho v Karlových Varech, kde jsem se zotavovala po zlé nemoci, přečetla: „Čeho jsem zde nabyl v žití, co jsem zde směl odhaliti, radosti i vědomosti, výčet vpravdě dlouhý dosti, nechť je stejným potěšením sečtělým i nezkušeným.“ Nechtěla jsem se původně v tomto směru odhalovat. Bylo to tajemství. Nakonec jsem ale napsala i o nemoci, této méně šťastné kapitole mého života. Možná čtenářům dodá tolik nezbytnou sílu a víru, že je třeba brát život a věci tak, jak přicházejí.

Příběh sahá až ke konci první světové války. Vyprávění o generacích na pozadí „velkých dějin“ teď v tuzemsku vychází často. Co vás k tomu vedlo?

Mottem, které najdete hned v úvodu knihy, je, že „Dějiny tvoří a vnímají konkrétní lidé a do jisté míry je na nich, abych na základě svého osudu vyprávěli svůj příběh“. Každá generace je vystavena nějakým život definujícím problémům a výzvám. Příběh mých rodičů i prarodičů je zasazen do bouřlivého toku českých dějin. Dnešní doba je tak intenzivní a zahlcující, že se málokdo vrací do minulosti. Ale v románu je historie poutavou a snáze představitelnou kulisou děje. Tím pádem čtenáře zaujme a třeba i inspiruje. Mohla bych říct poučím, ale poučovat nechci, chci jen naznačit souvislosti mezi příběhy postav a osudovými historickými okamžiky, které nasměrovaly jejich životy.

Bylo pro vás náročné vracet se při psaní do momentu, kdy jste se rozhodla emigrovat?

To byl jeden z nejdůležitějších momentů mého života a byl jistě velmi emocionální. Každý emigrant prožije ten moment tisíckrát znova – ve snech, ve vzpomínkách a v důsledcích tohoto závažného rozhodnutí. Dnes je asi pro lidi těžko představitelné, že za sebou zbojíte celý svůj dosavadní svět. Zavíráte si tak navždy možnost návratu, ztratíte veškeré zázemí, jistoty, přátele, rodinu... Odvázat se takového kroku, k tomu musíte mít velkou odvahu, víru, touhu a naději. Já si tak představuji skok padákem – skočíte a padáte s naprostou hrůzou do neznáma. Najednou se ale nad vámi rozevře padák a plujete neomezeným blankytem svobody.

Přesto je to asi jen těžko přenositelná zkušenost.

To se opravdu musí prožít na vlastní kůži. Kromě odvahy je třeba umět se integrovat v nové společnosti, zamilovat si novou zemi, vytvořit tam domov, zázemí, najít správnou práci, přátele, založit rodinu. Pokusila jsem se napsat svůj příběh, příběh mé sestry, mého muže, ti tímto procesem všichni prošli a věřím, že nelitují jedině chvílky svého mnohdy pohnutého a dramatického života.

Je téma emigrace to, co vás spojilo s vaším mužem?

Ne, toto téma bylo pro náš romantický vztah bezpředmětné. Nás spojilo to, že jsme k sobě odjakživa patřili, podvědomě to tušili a byli uneseni tím, že jsme se konečně setkali. Byli jsme každý na jiném konci světa a přece jsme se našli. Bylo to setkání z říše kupodivů.

Vystřídala jste mnoho profesí – knihovnice, letuška, fitness instruktorka, modelka, zdravotní sestra... Co vám tato zkušenost dala?

Moc ráda se v tomto případě odvolám na Jana Neruda, který napsal: „Vším jsem byl rád.“ Profese byly tak různorodé, že mě to dnes až udivuje. Ale všechno jsem si celkem užívala. Snažila jsem se, aby mi práce, i ta sebetěžší, přinášela potěšení. A když tomu tak nebylo, nebála jsem se ji změnit... Jinak jmenujete má zaměstnání správně, jen ta „knihovnice“ neměla s knihovnicí moc společného, byl to vlastně krycí název pro tajné zaúkolování v době studené války. I to je v knize odhaleno.

Spojují si vás dnes ještě někteří s působením ve zpravodajství Československé televize?

Nevím, je to už hodně dávno. Bývalí kolegové v televizi určitě. Je o tom i jedna kapitola, kterou jsem nazvala Kufr iluzí, protože zrcadlí neblahý čas takzvané normalizace a můj tehdejší idealizovaný pohled na neveselou situaci, ve které se naše země nacházela. Je to částečně její faktické komentování a částečně románové dokreslení žánrového obrázku a tak, jak už to bývá, podobnost s některými románovými charaktery může být čistě náhodná.

Na stránkách krajského listu, který vedete, jste v průběhu pandemie napsala, že „pohoda nás chybně naučila vymýšlet si pseudoproblémy a vzájemné propojení umožnilo paradoxně rozdvoujení.“ Lepší se situace, myslíte?

Myslím, že nejsem sama, kdo si nedovede představit, jaký stav nastane, až se život vrátí do normálu. Bude to stále ten starý dobrý svět, ve kterém jsme se chovali jako rozmazlené děti? Je pravda, že vzájemné propojení, které nám umožnil pokrok doby, bylo báječné a pohodlné. Lidé západní civilizace si pak ale bůhví proč začali vymýšlet ony pseudoproblémy. Možná proto, že neměli ty skutečné. Nejsem si tak jistá, zda covid planetu spojil nebo ji pochroumal ještě víc. To ukáže čas. A spisovatelé nám o tom napíšou další knihy lidských příběhů...

Barbara Semenová

Vystudovala Fakultu žurnalistiky Univerzity Karlovy.

V letech 1975 až 1981 působila jako redaktorka v Televizních novinách Československé televize.

Po emigraci založila v Melbourne producentskou společnost Regent Productions, jež prezentovala umění, světové muzikály, společenské akce a zajišťovala vystoupení českých umělců.

Vydavatelka a šéfredaktorka krajského časopisu Čechoaustralan. Podporovaného Generálním konzulátem v Sydney

Vydavatel: Víte, že ještě v dnešní době nesmíme říci věci napsat a uvádět na pravou míru?

Jsou bohužel věci mezi nebem a zemí a jeden se nestačí divit. Zrovna nedávno jsem četl oslavný článek na jednoho zesnulého prokurátora, raději nejmenovat. Jak to byl vynikající člověk, jak se staral o včeličky, jak ho měl každý rád a jaká škoda, že odešel. Přitom se autor vůbec nezmínil O TOM, že TEN VYKUTÁLENEJ VEJLUPEK poslal desítky slušných lidí na smrt, a že se tento Soudruh prokurátor rád zúčastňoval mučení nepřátel režimu. Byl velký soudruh v KSČ, k poznámce, že měl velice rád děti autor zapomněl podotknout, že byl známý pedofil a strana ho vysekala z pár obvinění, kde hraje svou roli malí chlapeček kolem 9-10 let.

Kde udělali soudruzi z NDR chybu?

Jiří Berka NevPes

Neměl jsem právě nejlepší pocit, když jsem rozklikával odkaz na jeden článek, který mi přistál v mailu.

„Golfský proud se možná brzy zastaví: Pokud ano, čeká nás apokalypsa,“ duněl do tiché místnosti nadpis. To není pěkná perspektiva. Čtyři apokalyptičtí jezdcí znamenají válku, mor, hladomor a smrt a to vše jen kvůli tomu, že se obrovské masy vody Golfského proudu znenadání zastaví. Článek přebíral informace z deníku Guardian, podle kterého klimatictí vědci zjistili, že Golfský proud vykazuje téměř úplnou ztrátu stability. To je opravdu vážné. Sice nevím, co to je, ale největší hrůza šla vždy z neznámého, ne z toho, co známe.

Ještě děsivější je, že Golfský proud je nejpomalejší za posledních 1600 let a že se podle nové studie jistého Niklase Boerse z Postupimského institutu pro výzkum dopadů klimatu (PIK) může úplně zastavit. Možná za několik staletí, možná za deset let, možná za dva roky. Krve by se ve mně nedořezal. To je skoro zítra! Tu noc jsem se několikrát probudil s potem na čele. Pronásledovaly mě děsivé sny plné katastrof, požárů, sarančat, povodní a klimatických migrantů, kteří se vzápětí pohrnou do Evropy. Na přechodu v Lanžhotě čekaly miliony Indů, které z jejich vlasti vyhnal nedostatek monzunů. Ty se mezitím přesunuly k nám, aby zde ukončily éru pětisetletého sucha a zahájily novou éru pětisetletého mokra. Další milióny Afričanů se tísnily ve frontě v Mikulově, klepaly na budky celníků a žádaly o práci. Všichni ze Sýrie, bez dokladů, každý se sirotkem bez doprovodu.

Na pokraji kolapsu není jen Golfský proud, ale celý atlantický systém proudění, který je zcela zásadní pro stabilitu veškerého klimatu na Zemi. Následuje nekonečný seznam katastrof, které budou následovat, ale než jej stačím dočíst do konce, mám tu další zprávu, tentokrát od Mezivládního panelu pro klimatickou změnu (IPCC), která vše přebíjí, protože je ještě pesimističtější, katastrofičtější, beznadějnější.

„Oproti předchozí, sedm let staré zprávě přináší ta současná nová varování...“ hlásá jedna z tiskových zpráv, a pokračuje: „...teplejší klima přinese vyšší teploty po větší část roku, vyšší rychlost větru a méně srážek, což představuje ideální počasí pro vznik požárů. Zároveň se zvýší i riziko povodní.“

Uf! Tady se mi trochu ulevilo, protože více povodní tyto požáry zase uhasí. To by mělo vrátit věci do normálu, tj. snížit rychlost větru, zvýšit srážky a tím snížit riziko povodní. To je sice dobré, ale povede to k jinému problému: když nebudou katastrofy, co bude s IPCC?

Zprávy IPCC se opírají o autoritu seriózních klimatologů, diplomatů, politiků, teologů, sociálních antropologů a jejich vědeckých prací, kterých se nasbíralo více než 14 000! Pane jo. To už je nějaká síla. Tyto vědecké práce musí splňovat přísná vědecká kritéria a soudě podle těch, které se mi dostaly do rukou, musí splňovat čtyři základní požadavky:

1) Musí mít jednotný základ. Daný problém způsobuje globální klimatická změna (myšleno oteplování), které způsobují emise skleníkových plynů, ale jen ty, které do vzduchu vychrlil člověk. Teprve pak je práce kvalitní a odpovídá vysokým světovým standardům.

2) Všechny práce svorně prohlašují, že emise CO2 je třeba snižovat, ale zároveň se vyhýbají ožehavému tématu, že to celé je na kočku, pokud se tím nebudou řídit ti největší producenti emisí. Všeobecně známý fakt, že nebudou, je věčným tématem pro dezinformační weby, ale v seriózní odborné literatuře je to tabu.

3) Všechny práce uvádějí termíny katastrof srovnatelných s koncem světa, pokud nezačneme ihned jednat rozumně. I když jednotliví autoři od sebe rádi opisují, je záhadou, proč se tyto termíny tak výrazně liší.

4) Žádná z uvedených katastrof to ve svém termínu tak nějak nevím proč nestihla.

Zatímco článek z Guardianu uvádí, že k zastavení Golfského proudu může dojít „...během jednoho desetiletí či dvou...“, v článku, který na něj navazuje, se říká „do deseti či do dvou let“. Není mi jasné, jak se mohou dvě dekády změnit na dva roky, ale zřejmě žijeme v postfaktické době charakterizované relativizací hodnot a autor zřejmě použil některý ze zákonů relativistické fyziky.

Deset let dával Zemi naději nositel Nobelovy ceny za mír Al Gore, když v roce 2006 tvrdil, že pokud se do tohoto termínu nezavedou drastická opatření ke snížení skleníkových plynů, svět dosáhne bodu, odkud nebude návratu. Lhůta již dávno uplynula, žádná drastická opatření zavedena nebyla, a pořád kde nic tu nic. Ani v IPCC si tehdy nikdo žádného bodu nenávratnosti nevšiml. Na druhé straně musím ocenit, že Al Gore je jediný politik-oteplovač, který se veřejně přiznal, že pravidelně lhal, i když své přiznání rafinovaně zahalil do clintonovské mlhy redefinice pojmů. Byl to Bill Clinton, který svého času předstoupil před národ, redefinoval pojem sex a dokázal, že s Monikou Lewinskou žádný sex neměl. Ta si k němu zřejmě přišla jen dát nějaké to nealko. Ale zabralo to. Kongres argumenty uznal a ponechal ho ve funkci.

Rovněž Al Gore obohatil vědu o novou definici lži, když v jednom ze svých interview uvedl, že je dobré mít k ruce „over-representation“ toho, co je pro klima nebezpečné, protože tak lze efektivněji burcovat společnost. Když někde vystrachal jakousi alarmující zprávu, že hladiny moří stoupnou o 6 cm, a zjistil, že je málo alarmující, uchýlil se over-reprezentaci a šup, z šesti centimetrů bylo najednou šest metrů! I zde přišla zřejmě ke slovu relativistická fyzika a její kontrakce délek, tentokrát opačným směrem. Tento kousek a třicet čtyři dalších popisuje lord Monckton zde.

V hlásání katastrof nezůstali pozadu ani soudruzi východní Němci. Líhni apokalyptických prognóz se stal již zmíněný Postupimský institut pro befyly větru a dešti (PIK), sídlící pár kilometrů od Berlína. Je to jakési Silikonvaly všech oteplovačů a generální dodavatel těch nejhrozitavějších katastrofických vizí. Soudruhy z nich nedělá to, že sídlí na území bývalé NDR, ale síla jejich tvůrčího ducha: přetrvávající snaha o ovládnutí větru a deště okořeněná německou úporností, s jakou se svého světodějného poslání nehodlají vzdát.

V roce 2017 odeslal jeden z jeho zaměstnanců, jistý Stefan Rahmstorf, spolu s dalšími „experty“ otevřený dopis (zdroj), ve kterém varuje, že lidé mají pouhé tři roky na to, aby zachránili planetu před nevratným zničením. Tento pán není nějaký hej počkej. Podílel se na jedné ze zpráv IPCC, figuroval mezi poradci německé vlády v době, kdy Angela Merkelová odepsala atomové elektrárny, a proslavil se i jako „odborný“ poradce Greta Thunbergové. K ní se ve svém CV raději nehlásí. A jak dopadla jeho slavná prognóza? Termín vypršel již před rokem a skutek utek.

Kde udělali soudruzi východní Němci chybu? V prvé řadě v šibeničním termínu. Měli tam dát sto let nebo padesát nebo alespoň rok poté, co budou důchodu a kdy jim už mohou všichni škrabat záda. Problematické je i prostředí, ve kterém jejich prognóza vznikla. Tento otevřený dopis totiž podepsalo na šedesát „předních vědců“ a diplomatů. Kde se mohli tak různorodí lidé setkat? Na vědecké přednášce? To není nic pro diplomaty. Nebo v laboratoři? Tam by se nevešli. Takže nejspíš na nějaké recepci, kde se pořádně zlili, sepsali nějaký oteplovací canc, a obálku, kterou zapomněli zalepit, poslali do světa.

Vraťme se k poslední práci od Rahmstorfova kolegy Niklase Boerse a jeho úvahám o kolapsu atlantického systému proudění. Ty vycházejí z principu tzv. motýlího efektu, jehož stoupenci věří, že když se chrstne pár kýblů sladké vody do severního Atlantiku, zastaví se nejen Golfský proud, ale i monzuny, uschnou tropické pralesy, které pro změnu vyraší v Arktidě, když tato přijde o veškerý led... a vůbec – on už se vlastně ten Golfáč zastavuje! O plných 15%! Jsou toho plné noviny! Je to možné?

Údajně ano. Sladká voda z tajících grónských ledovců způsobí snížení salinity mořské vody. To sníží její hustotu a jí se jaksi nebude chtít se potápět a putovat po dně zpátky k rovníku. Tím se zpomalí atlantický systém proudění a s ním i Golfský proud. Zní to logicky, ale jako oceánologovi z vnitrozemí mi tu něco nesedí. Nejrekordnější tání grónského ledu, o kterém jsem se dočetl, je kolem 12 mld tun za den. Obrovské číslo, které nahání hrůzu, jenže při bližším pohledu tohle množství proteče Golfským proudem za pouhých 120 sekund. To je jako když plivne. Že by tohle málo mohlo ohrozit takového obra? Na to bych potřeboval opravdu bujnou fantazii. Navíc by tohle málo muselo doputovat alespoň k jeho okraji. Jenže nedoputuje, protože hned u břehu narazí na Východogrónský proud, který přepravuje

jižním směrem více než 90 % veškerého arktického ledu. Pak je dost silný i na to, aby spolkl pár kýblů studené vody navíc, rozmělnil ji ve svých útrobách a odnesl na opačnou stranu Grónska, jak ukazuje následující mapa. https://neviditelnypes.lidovky.cz/klima/klima-kde-udelali-soudruzi-z-ndr-chybu.A210831_120030_p_klima_wag

Pro rekapitulaci: slanost vody se snížila a s ní se snížila i její hustota. S tím lze souhlasit. Jenže klimatictí docenti si nevšimli, že Východogrónský proud teče jako na potvoru opačným směrem – tedy ne K, ale OD míst, kde se vody Golfského proudu noří do hlubin. Rozpuštěná voda pak skončí bůhvídkde mezi Kanadou a západním pobřežím Grónska a chudák Golfský proud z ní neuvidí ani kapku. Další soudružská chyba.

Jak tedy mohli naměřit zpomalení o 15 %? Jednoduše. Klimatické údaje před tisíci lety není možné měřit přímo, a tak se používají tzv. proxydata. Nejdříve se ze dna vyloví nějaké usazeniny, škebličky nebo zbytky toho, co odpadlo od huby kosatkám a zjistí se, že se proudy zpomalily o 15 %. K tomu se naměří rekordní tání grónských ledovců. Poté se na matematických modelech ověřuje, zda jsou varovné závěry správné. Následuje chvíle napětí, protože výpočty jsou velmi náročné, a když doběhnou, zjistí se, že jsou správné. Sepíše se závěrečná zpráva. Ta se opýruje u jiných uznávaných klimatologů (tzv. pýrtupýr rivjů) a poté je otisknou prestižní vědecká periodika. Odtud ji zkopírují renomovaná media a jejich odborní redaktoři opraví některé vědecké chyby. Dvě desetiletí do katastrofy se pře-reprezentuje na dva roky, 15 % povyroste na 20 % či více a na chvíli je klid.

Jednoho dne se přední vědci vzbudí a zjistí, že hladiny stouply víc, než se předpokládalo, je sušejí, než modely předvíдалy, zbývá méně let, než odhadovaly renomované odhady, a toho či onoho je zase víc, než se myslelo, protože se u toho vůbec nemyslelo. Sesbírají se nové usazeniny, škebličky a jádérka a zjistí se, že se proudy zpomalily o plných 15 %. Není jasné, zda celkově či každoročně. Naměří se rekordní tání grónských ledovců a vyjde další závěrečná zpráva s názvem „Budličky bububu: Golfský proud se zastaví, tentokrát už doopravdy“. Nevíme sice kdy, ale každopádně pracujte na snižování CO2! Opět je chvíli klid až do další bouřky.

Tento proces se opakuje v pravidelných intervalech dodnes. První zmínku o kolapsu atlantické cirkulace jsem zaznamenal v jedné zprávě z konce osmdesátých let a ačkoliv sedimenty jsou stále stejné, z modelů vypadávají hrozby, které jsou stále hrozivější. V politicky pojaté vědě není důležité, kdo co naměří, ale kdo to přepočítává. Přitom se nabízí jednoduchá verifikace. Vědci z opačného tábora se ptají, proč věštit rychlost z mořského lógru, když máme k dispozici přímá a mnohem přesnější měření? Jedno takové měření na základě Dopplerova jevu začal v roce 1992 provádět profesor H. Thomas Rossby z University of Rhode Island. Po dvaceti letech výzkumu prohlásil, že „...nenacházíme naprosto žádné důkazy, které by svědčily o tom, že se Golfský proud zpomaluje“. Ke stejnému závěru došli i vědci z NASA, kteří použili kolem 3000 robotických plovoucích sond měřících teplotu, salinitu a rychlost proudění: nová měření „nevykazují během posledních 15 let žádné signifikantní zpomalení“.

O síle Golfského proudu se mohl přesvědčit i František Venclovský, první československý přemožitel Lamanšského průlivu. Je to boj nejen s chladem, únavou, vlnobitím, ale také se silnými proudy, kvůli kterým musel již nejméně plavec své úsilí vzdát.

Mezi lidmi koloval vtip, že proud byl v jednom okamžiku tak silný, že mu strhl plavky až na kolena. Když se kolem sebe nechápavě rozhlížel a pátral po tom, co to bylo, ozvalo se z hlubin táhlé jemné volání: „To jsem přece jáááááá, teplýýý Golfskýýý prouúúúú!“

Historika může mít pravdivé jádro. Ne v tom, že by Golfský proud uměl česky. To mohl zvolat někdo z jeho doprovodu. Ale je třeba mít na paměti, že jde o jeden z nejsilnějších mořských proudů a pokud dokáže dospělému člověku stáhnout plavky až na kolena, tak nám přímo nabízí nový a neotřelý typ proxydat, plně reflektující hydrodynamiku daného prostředí. Možná, že nejsou ideální, ale rozhodně nebudou horší než ta, která se používají v PIK. Nepodléhají politickým tlakům lobbistů, nemusíme se pro ně potápět až na dno a jsou snadno reprodukovatelná v kterémkoliv bazénu s protiproudem. Výsledky lze verifikovat pomocí přímo naměřených údajů a ne pomocí pochybných matematických modelů. Ty, jak jsem zjistil, mají

problémy i s trojčlenkou. Po dlouhém hledání se mi totiž podařilo vyhrabat, že ono děsivé zpomalení se v absolutní hodnotě rovná pouhým 3 sv (1 sv = 1 000 000 m³/s). Je-li průměrný průtok Gofského proudu 100 sv, jde o zpomalení o 3 % a ne 15 %. Pokud vycházíme z maximálního průtoku, který činí 150 sv, dostáváme jen 2 %. Není to nějak málo, Antone Pavloviči?

Osobně bych veškerá proxydata hodil za hlavu a dal přednost přímým měřením všude tam, kde je to technicky možné. Ale to by museli evropští politikové začít naslouchat skutečným vědcům, ne těm Gretiným. Jak je k tomu přimět? Podle jednoho renomovaného rakouského lékaře lze hluchotu léčit klystýrem, chininem a dvojitým výplachem žaludku. Tedy klystýr pro baronku a pro všechny strůjce grýndýlu. Až uslyšíme ono pověstné „...poslušně hlásím, že se mi vrací řeč i sluch...“, budou volní. Jejich cesta necht' nevede na východní frontu, kterou nemáme, ale třeba do Kábulu. Aby přivedli na buben raději Taliban než Evropu. A nezdržoval bych je ani minutu.

Charitativní čili tak zvané neziskovní organizace.

Vydavatel: Tady v Austrálii se o místních charitativních organizacích moc nedočtete. Tak proto uveřejňuji následný článek z ČR.

Akorát si vzpomínám jak po velkém požáru před pár lety charitativní organizace vybraly od australských lidí miliony na postižené, a pak si je nechaly a postižení nedostali nic, jen soustrastný dopis.

Když se to rozmázlo v tisku a v televizi tak údajně, například červený kříž, z vybraných 46 milionů někomu, neví se komu, prý rozdělil necelou čtvrtinu, deset milionů, zbytek si nechal.

Kolik dostávají tyto australské charitativní organizace každý rok od státu a vlády, nevím.

Vzpomínám jak jeden slovenský čtenář z okolí Newcastle odhlásil noviny, když jsem během požárů napsal, že se ty dobročinné organizace pěkně napakují a lid nedostane nic, neb tvrdil, že se to nemůže stát, tudíž jsme zlý a pomlouvačný člověk.

Těž jsem si všiml, jak na australsko slovenských stránkách na Facebooku se v poslední době množí prosby romských organizací vybírající peníze na těžce nemocné a umírající děti na Slovensku a v Čechách. Když jsem se zeptal, zda-li v tom není nějaký podvod, lidé se na mne osopili jako na necitelnou zrůdu.

Neziskovka Petra Fialy, desítky milionů, Barma. A zaměstnaný synek?

Postav dům, zasad' strom, zplod' syna.... A někdo dodá - a založ neziskovku, která tvého syna bude dobře živit.

Člen Rady České televize Luboš Xaver Veselý se v pátek večer na svém youtubovém kanále Xaver Live věnoval dotační kauze šéfa ODS Petra Fialy.

Podrobně prošel projekty, na něž neziskovka lídra koalice SPOLU čerpala peníze, a neskrýval údiv. Předseda ODS sice často kritizuje premiéra Andreje Babiše (ANO) kvůli dotacím, ale sám není pouze politikem. V roce 1993 založil občanské sdružení Centrum pro studium demokracie a kultury (CDK), které se prý stalo jednou z neúspěšnějších neziskových vzdělávacích a kulturních organizací. Právě do zmíněného spolku, sídlícího v brněnské Venuhodově ulici, jsme se podívali. Výsledku se zdráhali uvěřit i někteří členové ODS.

A světe, div se, jednu takovou neziskovku založil a členem správní rady je pan Petr Fiala, lídr koalice SPOLU. Trošku mě to zarazilo... Měl jsem za to, že ODSka je ještě tak trošku pravicová strana. Myslím, že to souvisí se vším,“ přemítal nad dokumentem s podrobnostmi o Fialově neziskovce, které získal z ověřených zdrojů, například z webu Justice.

Následoval výstražný ukazováček pro voliče: „A věřte, jsou to vše věci, které bychom my jako voliči měli vědět,“ upozornil.

Poté se pustil do podrobností o neziskové organizaci: „Tak Centrum pro studium demokracie a kultury uzavřelo za dobu své existence 82 smluv se státem v hodnotě 48 milionů korun. Celkem získalo 116 dotací v hodnotě více než 28 milionů korun. To je peněz jak želez, oni to prostě klucí umí s penězma.

Všechny tyto peníze jsou z veřejných peněz, pokud to není přímo dotace... Oni to dělali totiž takovým fikaným způsobem. A pokud si kladete otázku, kam ty peníze šly, tak například částka 1 899 924 korun padla na projekt Partnerství pro smíření a reformy v Barmě. Nesnižuji to, je to důležitá věc, každé ráno se probouzím celý nervózní, co se děje v Barmě a jak je to tam aktuálně se smířením,“ dodal Veselý s notnou dávkou ironie s tím, že neví, proč tohle by měl platit. Následně zmínil projekt Posílení role ženských a etnických občanských organizací v demokratizaci Barmy, na který byla čerpána částka 1 779 300 korun. „Mají nějak spadeno na Barmu, nebo...? Nejsou do drobný. Nevím, jestli to pomohlo Barmě, nebo nám, nebo komu, a proč to vůbec taková neziskovka dělá...?“ pozastavoval se.

Za smysluplnější by považoval takové investice do Fondu ohrožených dětí či do domovů pro seniory.

„Mám takové blbé tušení. Nemůžu nikoho z ničeho obvinít, žádné důkazy nemám. Ale raději bych 48 milionů korun viděl třeba v Klokánku nebo v domě seniorů apod.,“ uvedl Veselý.

Jako další zmínil částku 4 124 000 korun, kterou Fialova neziskovka čerpala na časopis Kontexty. Ani zde si neodpustil ironickou poznámku: „Bezesporu jde o časopis, který všichni máte doma. Je to něco jako Květy pro intoše. Já jsem ho na stánku nikde nenašel, pátral jsem hodně, ptal jsem se všech známých, neznám nikoho, kdo by to četl,“ zasmál se s poznámkou, že nechápe, proč se na časopis Kontexty dávají se státních peněz takové částky.

„K tomu je tu ještě taková mazaná věc, že Centrum pro studium demokracie a kultury dostává prostředky nepřímo, a to prostřednictvím partnerských smluv o vzdělávání, s vysokými školami, jako je Masarykova univerzita a Palackého univerzita v Olomouci. Masarykova univerzita dala krásných 24 630 677 korun a Univerzita Palackého v Olomouci poskytla na projekt 3 648 706 korun a 13 606 104 korun.

Ten mazaný krok je, že v neziskovce, kde vychází časopis Kontexty, je jedním z redaktorů Martin Fiala narozený v roce 1993... Nepodařilo se úplně ověřit, jak je to s jeho rodinou, ale vypadá to, že to bude syn pana profesora a lídra SPOLU,“ upozornil radní.

„No, jinými slovy, synek tam pracuje a z těchto peněz je placen. Sama o sobě je pak kapitola to vydavatelství, které tam působí,“ podotkl.

„Na mě to působí celé tak, že se tu 48 milionů korun vuculo do neziskovky Centrum pro studium demokracie a kultury. Nevím, k čemu je to dobré, nevím, k čemu je za miliony dobré nějaké partnerství v Barmě. Bohužel pro to nemám žádný důkaz, ale teoreticky by si někdo mohl myslet, že je to proto, aby se mohl šikovně zaměstnat synek,“ shrnul Veselý svá zjištění.

„Ono je to tak, na jedné straně křičíme: ‚Chyťte zloděje.‘ Na druhé straně je to o tom, že to sami s penězi celkem umíme. Proč by se měly takovéto věci dotovat? Na mě to působí jako bohapusté tahání státních peněz a vyživování rodinných příslušníků,“ vyslovil svůj názor Veselý závěrem.

Autor v PL neuveden jen *autor:nab*

Jak jsem marodil, part 1 - Vřed

Karel Jemelka

Moji první učitelé na obecné škole byli manželé Homolovi. Pani se jmenovala Eva, a vyžadovala oslovení soudružko učitelko, na křestní jméno učitele Homoly si již bohužel nevzpomínám. Zasadne vyžadoval oslovení

pane učiteli, případně pane řediteli, protože zastával funkci ředitele školy a soudružka Eva byla tudíž jeho podřízenou. My děcka jsme z toho byly trošinku schizofrenii, protože na otázku, „děčka, kdo vás učí“, jsme všichni odpovídali pan učitel Homola a soudružka učitelka Homolová. Soudružku Evu, menší, zavalitější postavy jsem vám již představil ve vzpomínce Poklad. Nyní to zkusím s panem učitelem Homolou.

Pan učitel Homola byl vysoké (cca 190) postavy, stihlý šlachovitý chlap. Vlasy tmavší neurčité barvy, zčesane dozadu, výrazné čelní parcely na parohy. Brýle se zlatými obroučkami, pardon, obroučky to nebyly, čočky brýlí byly ze spodu bez obrouček. Zásadně v bílé košili, s kravatou, přes to modrý pracovní plášť do výše kolen. Tvrdý chlap, co řekl, to udělal, co slíbil to splnil. Nikdy nepil alkohol.

Tento příběh je opět z roku 1962, asi dva tři dny před vánočními prázdninami. Tedy opět z první tridy. Pan učitel Homola nám prvákům něco vysvětloval. Jestliže něco jednomu ročníku vysvětloval, tak další dva ročníky něco psaly. Pokud něco vysvětloval, tak chodil v uličce mezi lavicemi a v pravé ruce držel ukazovátko a každé dva kroky se tím ukazovátkem klepnul do otevřené dlaně ruky levé. Tedy pokud zrovna neklepal ukazovátkem někoho po zádech. Pan učitel Homola bděl nad naším zdravím. Ročník, kterému něco vysvětloval musel sedět vzpřímeně, s rukama za zády, opřený o opěradlo lavice. Bděl tak nad správným vývojem naší páteřní lordózy a kyfózy, a chránil nás tak před skoliózou. Kdo neseděl podle jeho představ, toho klepnul ukazovátkem přes záda. Klepání nabývalo na síle úměrně počtu těchto upozornění.

A tehdy na mne došlo. Na zádech se mi udělal vřed. Vřed velikosti menšího vejce, nazývány furunkl, nebo též krtice, s fialovozelenou špičkou. Umístěný pod levou lopatkou, pár centimetrů od páteře. Jestli vzniknul z obilné osiny, nebo ze zalomeného šípkového trnu, to už nevím, ale bolel tedy ukrutánsky. No a já se kroutil. Neseděl jsem, a ani jsem nemohl sedět podle představ pana učitele, tudíž jsem byl nejprve klepnut a v závěru i bít ukazovátkem přes záda. Při poslední ráně, která již bolela víc než vřed se Homola zeptal. Co nesedíš rovně a necháš se mlátit? Pane učiteli, něco mám na zádech a bolí to. Vyhrň košili. Stalo se a učitel řekl Hm,hm, no dobrý. A již mne ani jednou neklepnul. Končila hodina a učitel si mne vzal do kabinetu.

V kabinetu nařídil svléknout košili. Prohmatal vřed a okolí. Počkej tu chvíli, řekl a vytratil se z kabinetu. Za chvíli se vrátil. V ruce držel zelenou láhev od vína a břitvu. Za nim přišlo pět páťáků. Uklidil stůl. Nařídil mi lehnout si na stůl a páťákům držet mě. Dva mi drželi nohy, dva ruce a poslední hlavu. Něčím mi polil záda. Ucítil jsem slivovici. Pak polil slivovici břitvu. Flašku postavil vedle mé pravé ruky. Držte ho pevně, pravil k páťákům. Palcem a ukazovákem podebral vřed a břitvou ho rozšvihnul. Ukrutánská bolest. Vytrhl jsem se Páťákům a přitom shodil otevřenou flašku ze stolu. Posadil jsem se na stůl. Homola tvář a brejle postříkané něčím krvavozelenomodrým, tři páťáci blili a ti další dva k tomu neměli daleko, flaška slivovice vylitá na koberci. Tak a máme to za sebou, řekl Homola a hodil břitvu do umývadla. Očistil si brejle a umyl tvář. Páťáci utekli. Zvednul skoro vylitou flašku ze země a povídá, lehni si ještě. Polil zbytkem slivovice kus gázy a očistil mi záda. Z náplastí vystříhnul tři takové motýlky a zalepil jimi ránu. Celé přelepil kusem gázy. Pomohl mi do košile, pohladil me po vlasech a povídá. „Víš, máš to za sebou. Kdybys šel do nemocnice, tak bys zmeškal školu a možná bys tam zůstal přes vánoční prázdniny a ani si jich neužil“. Vrátil jsem se do třídy a vřed už nebolel a já seděl docela rovně.

Uklízečka, babka Zbranková, pak týden každému na potkání vykládala: „Homola už tu svoji čůzu komunistickou asi praštil přes hubu. Celej stůl byl od krve. Pak se z toho chudák asi ožral, poblil celej kabinet, slivovici porozlívával, škola smrdí jak palírna.....“.

Měl jsem pana učitele Homolu docela rád. Nebo jinak, byl to jeden z mála učitelů, na které rád vzpomínám. Dodnes mi ho připomíná jizva pod lopatkou ale je taky dokladem toho, jak člověk v dobrém úmyslu přijde o dobrou pověst.

Historie O upravních, arizaci a popelnicích...

(clanek z roku 1990) Ross Hedviček

Jak tiskový mluvčí Ministerstva zahraničních věcí České republiky Aleš Pospíšil (http://www.mzv.cz/_novinky/mluvci.html), tak i velvyslanec České republiky v Kanadě Vladimír Kotzy (spolupracovník StB pod krycím jménem Inženýr) použili několikrát v nedávné době výrazu "upravit si vztahy k České republice" (http://pes.internet.cz/clanky/12141_0_0_0.html a časopis Satellite) v souvislosti s nedávnými vízovými povinnostmi pro Kanadany, s dodatkem "kdo si upraví vztahy k České republice, tak nemá s vizama žádný problém". Jeden mladý člověk z ČR se mne dotázal, co to ono "upravení" je, že o něčem takovém nikdy neslyšel. Vysvětlení následuje

Hlavním úkolem ambasád a konzulátů Československé socialistické republiky (protože jinak by neměli co na práci) bylo vždy fyzování a otravování emigrantů - zvláště úspěšná v tomto oboru byla vždy Československa ambasáda v Kanadě. Zaměstnanci ambasád a konzulátů byli obvykle pro socialistickou vlast ztrátová a proto si na sebe museli vydělat - asi jako když policajti dostanou rozkaz, že jestli neudělí tolik a tolik pokut, tak nedostanou plat. Zaměstnanci československé ambasády a konzulátů ovšem nemůžou vyrazit do ulic Montrealu nebo Ottawy a rozdávat pokuty a tak si udělali dojnou krávu z emigrantů.

Zjistit, kde emigranti v Kanadě bydlí nebyl žádný problém - veškerá pošta emigrantů byla otevíraná a čtena v Česku a ti ty adresy zase posílali soudruhům "diplomatům". Že začátku bylo oblíbenou fintou posílat účet za soudní výdaje - protože každý slušný emigrant byl v nepřítomnosti odsouzen za nezákonné opuštění republiky a tím vznikly výdaje, které konzuláty rozesílaly emigrantům k zaplacení - pochopitelně v dolarech. Ano, byli i takoví hlupáci, kteří si řekli "ale ať už od nich mám pokoj!" a zaplatili - pokud zaplatili v hotovosti, šlo to okamžitě do kapes "diplomatů" a to se to potom nakupovaly Simca Chryslery v pražském Tuzexu, a jeje!

Tohle "kaširování" emigrantů skočilo po pár letech po protestech kanadské vlády na žádost emigrantů a bylo nutno vymyslet něco nového, rafinovanějšího, dolary přece nesmrdí, i když oficiálně máme radši ruble. A tu jakási geniální hlava vymyslela absolutní blafák a spojení příjemného s užitečným - a totiž, jak získat nové udavače z rád emigrantů, jinými slovy "zdroje" či špióny pro rozvědku/StB z ambasády (patřilo to pod 1.správu) a zároveň ještě tyhle udavače přimět, aby za své vlastní fyzování ještě platili! Tak vznikla akce "upravení vztahů s Československou socialistickou republikou".

Fungovalo to takhle - vytipovány emigrant, který měl zájem se "upravit", zaplatil konzulátu "za vzdělání" částku, která se různila podle míry chtivosti soudruhu diplomatů a podle cen v Tuzexu (oficiálně ovšem dle úrovně "vzdělání") a prostřednictvím konzulátu požádal soudruha Husáka o "milost" - tedy zrušení trestu předtím uděleného za "nezákonnou" emigraci. Soudruh Husák na doporučení konzulátu "milost" udělil a pracovníci konzulátu po různém protahování a opětovaném ždímání emigranta o další informace (emigrant cítil, že už bude moct do Česka a tak mluvil a mluvil) mu eventuálně vydali další pas - a to pas Československé socialistické republiky s razítkem "Trvalý pobyt v zahraničí povolen" (vzácné to razítko).

Bylo okolo toho vždy spousta cirátů a zajímavosti - například emigrant byl poučen, že když odlétá z Kanady, tak musí odlétat na svůj normální kanadský pas, ale v Ruzyni už musí ukázat svůj nový československý pas. Do tří dnů po přiletu se musel ohlásit v Československu v místě svého bydliště na Okresním oddělení Státní bezpečnosti k "pohovoru" (to je jakési povědomé - nedělá se to dodnes? Smankote!). Během pohovoru byl emigrant opět ždímán pro jakoukoliv užitečnou informaci, která šla okamžitě do spisů pro 1. správu StB, jako třeba znáte toho a toho? Kde pracuje? V jednom mě známém případě, příbuzní onoho vyslychaného emigranta pracovali ve fabrice, která vyráběla součástky pro americká vojenská letadla a jistě, že to blbec emigrant vykecal "sak to není nic tajného!" - další zajímavá informace do mozaiky - však soudruzi si to jistě dají dohromady.

Znám i případ emigrantky z osmašedesátého roku, které se v Kanadě asi po dvou letech narodila dcera - místo narození Toronto. Když se její matka "upravovala" tak požádala o československý pas i pro dceru (která jistě nikdy v Československu nebyla) a hodní soudruzi z konzulátu ji zařídili nejen "milost" od Husáka pro dceru (jejímž zločinem asi bylo, že se narodila v Kanadě), ale vystavili tehdy nezletilé dceři československý pas, kde bylo jako místo narození napsáno "Brno"! To jsou věci, co? Každý emigrant byl instruován, co má říkat ostatním emigrantům, až se ho budou ptát a jelikož fantazie estébáků z konzulátu nebyla příliš bujná, tak se celé roky vyskytovala v Československu jakási téměř smrtelná epidemie, jež zasahovala pouze maminky emigrantů - žádnou jinou část obyvatelstva v CSSR nikoliv. Ano, "maminka byla strašně nemocná a tak jsem tam musel jet, z rodinných důvodů, jinak bych tam nejel!" - to jste slyšeli hodně často. Epidemie nemocných emigrantských maminek pak radila pravidelně každý rok a lékem byla vždy návštěva "upraveného" emigranta. Pak se maminka vždy okamžitě uzdravila. "Lancet" o tom ovšem nepsal.

Ještě před začátkem onoho "upravení" se musel potenciální kandidát dostavit na konzulát v Montrealu, jak se v Česku říká "K OSOBNIMU JEDNANI", kde docházelo k serióznímu masírování mozku. Ještě dnes, po dvaceti až třiceti letech, je téměř nemožné z tehdejších upravnou dostat kloudnou informaci, co se tam během těch "osobních jednání" dělo. Že zlomkových a útržkových informací je zřejmě, že docházelo k vážnému psychologickému nátlaku na emigranta, včetně hrozeb fyzického násilí vůči příbuzným v Československu, nebude-li emigrant "spolupracovat", následovaném hodinami ponecháním emigranta v místnosti bez oken po té co "soudruh referent" odešel, aby se emigrant "podusil ve vlastní šťávě". Jedna "upravena" mi kdysi řekla "já jsem nevěděla, jestli se z té cimry dostanu živá - a hystericky jsem brečela celou cestu domů". A opět byl dáván důraz na zaplacení "vzdělání" v dolarech a v hotovosti - žádné peníze v hotovosti se jistě nikdy nedostaly do státní pokladny a byly rozkradeny soudruhy referenty. Během "osobního jednání" podepsal emigrant větší množství papírů a "žádosti" bez toho, že by vlastně věděl co podepisuje a zda tím později nemůže být vydírán. A emigrant podepisoval a podepisoval...

Ano, milý čtenáři, emigranti, kteří mají ke svému zahraničnímu (v tomto případě kanadskému) i český pas, se nevyznačují zrovna vysokými morálními standarty.. nene. "Upravování si vztahů s Československou republikou" bylo jedno velké komunistické a estébácké svinstvo, na které ovšem nachytali překvapivě množství emigrantů. Používání výrazu "upravit si svůj vztah k ČR" z úst představitelů ministerstva zahraničí ČR a velvyslance ČR je tedy nejen anachronismus, ale vulgárnost nejhoršího řadu, prozrazující náhled na svět toho, kdo tento sprostý výraz používá. A pro ty, kdo úplně špatně chápou - mám i historický ekvivalent.

Představte si, že pár Židů z Německa nějak přežilo válku schovaní například v Anglii - a po válce přišli do Německa, třeba "drze žádat návrat jejich majetku co jim nacisti ukradli" a na příslušném úřadě by jim řekli, že na návrat majetku nemají právo, protože jsou Židi - a protože jsou Židi, tak by si supem měli přišít žlutou hvězdu znova na kabát, aby neporušovali "zákon" - a nárok na vrácení majetku mají pouze Němci a pokud tedy milí Židé chtějí něco vrátit, tak si musí napřed požádat o "arizaci", aby se mohli stát "Árijci", jako ti ostatní. Jinak nic. Zákon je zákon. Takový je asi přístup současné české vlády a společnosti k emigrantům. Emigranti nejsou v České republice rovnoprávní - napřed se musí "arizovat"!!! A Havel s Klausem jezdí po světě a sbírají čestné doktoráty....

Situace po roce 1990 se zlepšila jen nominálně - už nebylo třeba Husákovy "milosti" a nebylo třeba jezdit na výslechy do Montrealu - jinak to bylo stejné. A zapadli vlastenci a vychankove taky začali jezdit do Československa normálně, a až tam na místě si "vyřizovali české pasy". Kvůli idiotským československým/českým zákonům ovšem docházelo k zajímavým situacím. Jako třeba že emigrant, chtivý československého pasu musel předstírat, že má v CSR/ČR "trvale bydliště" a musel se tedy přihlásit u nějakého místního příbuzného "na být", jako že tam má trvale bydliště. Jenže když někdo "trvale bydlí" v Česku, tak se stává terčem místních výběřců daní a tak. Můj známý se takto přihlásil k trvalému pobytu" někdy po roce 1990 u svého bratrance, dostal český pas bez toho,

že by musel někoho udávat (aspoň že tak) a spokojeně odejel zpátky do Kanady, kde bohužel v roce 1996 zemřel. Během nějaké doby začal bratranec vzkazovat manželce zemřelého do Kanady, že potřebuje kopii úmrtního listu, že nemůže jinak dotyčného odhlásit že své adresy a že za něj musí platit za popelnice! Manželka poslala kopii úmrtního listu, chvíli bylo ticho a pak další žádost, že to české úřady nechtějí uznat, že to musí být notarizovane - vdova tedy šla k notáři, zaplatila 50 dolarů a poslala notarizovany úmrtní list. Další přestávka a pak přišla další žádost, že to české úřady zase nechtějí uznat a že úmrtní list musí být (to je zřejmě český výraz) "superlegalizovaný" - což znamená potvrzeny z České ambasády v Kanadě! Co se asi chudák soudruh Kotzy natříská tím razítkem!!! A za takové velvyslancké razítko prý chtějí v Ottawě osmdesát dolarů! Aspoň soudruh velvyslanec netrpí hladu a až odstoupí z funkce, tak bude moci v Praze nakupovat v Tuzexu. Takže nakonec pomyslná výhoda českého pasu stala tyto emigranty několik set dolarů a spoustu otravování - a ten kdo s emigranty vykejal nebyli komunisti, ale obyčejné popelnice!

Ale i když získání československého/českého pasu po roce 1990 už nebylo podmíněno nějakým udáváním a spoluprací s StB, pořád to je záležitost a krok značně nemorální a bezcharakterní. Vy vlastně žádáte o pas státu, který se nevyrovnal se svou minulostí, kde zločiny nebyly potrestány a zločinci sami jsou pořád u moci - připadá vám to normální, morální a charakterní? A když se znovu vrátím k tomu přirovnání k nacistickému Německu z emigrantského pohledu mít československý/český pas (i když poprvé vydány po 1990) je asi stejně jako kdyby v Německu po 1945 nedošlo k potrestání nacistů a ti byli pořád u moci (což je ekvivalent situace v Československu po 1990) a vy byste žádali o německý pas, že kterého v nacistické kanceláři jen narychlo vymazali hákový kříž! To by se vám neeklovalo?

Z tohoto úhlu mi připadají snahy Jiřiny Fuchsové (jinak příjemná a inteligentní paní) o vrácení československého občanství úplně zcestné. Je vůbec o co stát? Stali by Auschwitz přeživší Židé o cestovní pas s hákovým křížem? Není snad logičtější stanovisko (již před lety mezi emigranty debatované) "Strčte si své občanství do prdele - a vraťte, co jste ukradli?"

Doufám, že se nad tím zamyslíte. Příjemné přemýšlení vám přeje

Rosta (neupraven a bez českého pasu)

STANISLAV JERZY LEC

dvakrát utekl z koncentračního tábora. Chytili ho. Podruhé dostal lopatu, aby si vykopal vlastní hrob. Touto lopatou ubil strážce SS k smrti, převlékl se do uniformy a znovu utekl, tentokrát úspěšně.

Následně řekl: „Romantik by shledal scénérii vhodnou a zemřel. Jsem humorista. Zabil jsem ho lopatou.“

Schopnost obléknout myšlenku do lakonické a kousavé fráze je skutečné umění. A jsou lidé, kteří v tomto umění dosáhli závratných výšin. Patří mezi ně slavný polský básník, filozof, satirik a jeden z největších aforistů 20. století Stanislav Jerzy Lec.

Některé z jeho myšlenek:

- Lidé jsou osamělí, protože místo mostů staví zdi
- Situaci nazýváme bezvýhodnou, pokud se nám nelíbí cesta ven.

- Myslel jsem, že jsem klesl až na samé dno, když najednou zespodu zaklepali ...

- Technika je technika, ale výtah se porouchá častěji než schody.

- Po komunikaci s některými lidmi mám výrazný komplex užitečnosti.

- Mnoho nul si myslí, že jsou orbitou, po které se točí svět.

- Kdo ničemu nerozumí, může si vzít cokoli.

- Kdyby to zvíře zabilo úmyslně, byl by to lidský čin.

- HRANICÍ MEZI SVĚTLEM A STÍNEM JSI TY.

- Bůh nás stvořil ke svému obrazu a podobě. Ale kde je jistota, že pracoval realistickým způsobem?

Credit: Petr Kubik

Dokončení z první strany

Drahý Dominiku, kéž toto mé bolestné napomenutí je jako ten hlas kohouta, který Ti vzbudí výčitky svědomí a Ty budeš v pokání následovat apoštola Petra, a v žádném případě ne nekajícího Jidáše.

Připomínám Ti, a to před Bohem, že pokud budeš v tomto stavu těžkého hříchu a apostaze sloužit Kristovu oběť, pak každou takovou mší svatou budeš kupit na svou hlavu další hříchy. Bůh skrze Písmo varuje i Tebe: „Neboť kdo jí a pije nehodně, odsouzení sobě jí a pije.“ (1 Kor 11,29)

Když umíral první český biskup Dětmár, jeho smrti byl přítomen svatý Vojtěch. Dětmár naříkal: „Ach, jaký jsem byl a jaký bych si přál nyní být! Můj hřích by došel odpuštění, kdyby hříchy mně svěřeného lidu nezvětšovaly mou bídu. Nedovedl jsem odvrátit zkázu, do které se lid dobrovolně vrhal. Běda mi, že jsem mlčel!“ Tyto výčitky a žaloby mocně otfásly Vojtěchem. Byly pro něj počátkem pravdivého obrácení a svatého života, který dovršil mučednickou smrtí.

Drahý Dominiku, Ty nejen k hříchu lidu, prodejných politiků, a dokonce i dezinformovaného prezidenta mlčíš. Ty navíc ještě i zbytek těch, kteří Tě pokládali za hlas pravdy, vedeš na fyzickou i duchovní smrt. Jak Ty budeš umírat?

Zhřešil jsi, a to veřejně, musíš veřejně vykonat pokání. Nestačí se z tohoto těžkého hříchu a zločinu pouze vyzpovídat, a přitom nebýt ochoten konat veřejné pokání. V tom případě by i Tvá zpověď byla svatokrádeží. Uvědomuješ si to, drahý Dominiku? Proto čiň, dokud Ti Pán dává čas, pravdivé, upřímné a veřejné pokání!

BKP: Odpověď kardinálu D. Dukovi na jeho výzvu k vakcinaci (28. 11. 2021)

Toto video je možné zhlédnout i zde:

<https://rumble.com/vq6g8h-d.-dukovi-na-jeho-vzvu-k-vakcinaci.html>

<https://cos.tv/videos/play/32514405069262848>

<https://ugetube.com/watch/Wrn3ojGH17WRFsm>

<https://www.bitchute.com/video/mWZCD2LHPpAY/>

<https://vkpatriarhat.org/cz/?p=47571>

<https://bcp-video.org/cz/odpoved-kardinalu-d-dukovi/>

Odebírat aktuální informace od BKP

<https://forms.sendpulse.com/eaea047917/>

Svatý a bez chyb Havel nebyl, mimořádný ano – Alex Švamberk

Alex Švamberk, Novinky

Deset roků uplynulých od smrti Václava Havla potvrdilo, že byl výjimečnou postavou. Neznamená to, že by neměl a nedělal chyby, že by mnohdy situaci ve společnosti spíše nerozvířil, místo aby ji uklidnil, a že nezapřel, že byl divadelník libující si v efektu. Ale v klíčových okamžicích dokázal udělat správná rozhodnutí, a to nejen v době komunismu. Nebál se reagovat na měnící se situaci a nelpěl rigidně na stejném názoru.

I když mnozí nemohli Havlovi přijít na jméno, byl to pro ně „humanitární bombardér“ a „Venca Flaška“ rozdělující společnost, jednou z jeho velkých předností byla právě schopnost lidí spojovat. Jen on dokázal dát dohromady v roce 1997 rozhádané členy Plastic People, aby zahráli na koncertu ke dvaceti letům Charty 77. To byla drobnost, která ale ukazovala jeho váhu.

Právě Havlovo spojení s pronásledovaným undergroundem na konci sedmdesátých let rozšířilo záběr do té doby trochu výlučného disentu, na který se režimu dobře útočilo, neboť říkal, že jde o lidi, kteří se nemohou smířit s tím, že přišli o své výsady. To ovšem o undergroundových muzikantech neplatilo. Havel navíc dokázal stmelit odpůrce režimu, překonat rozpory mezi bytostnými antikomunisty a lidmi vyhozenými ze strany po roce 1968.

Snaha neomezovat se jen na lidi z disentu se ukázala v roce 1989, když se sestavovala vláda. Jako dobrý dramatik, kterým byl – oni by ho jinak ve Vídni nehráli –, hledal to nejlepší obsazení, takže se v Čalfově vládě stal ministrem práce a sociálních věcí Petr Miller, který vedl dělníky z ČKD na demonstraci na Václavském náměstí, zatímco ministrem financí Václav Klaus. Havel dokázal reagovat na rychle se měnící situaci, což se ukázalo po brutálním zásahu proti studentům 17. listopadu na Národní třídě. Disent přitom počítal s velkým protestem až 10. prosince.

Dohodu s komunisty po listopadu sice Havlovi mnozí vyčítají, protože řada exponentů normalizačního režimu zůstala nepotrestána, ale pomohlo to k hladkému předání moci a zabránilo to hlubokému rozdělení společnosti a nebezpečnému vyřizování si účtů.

Havel hrál důležitou roli i po roce 1989, vahou své osobnosti přispěl k rychlému přijetí Československa západními zeměmi. Právě on horoval za nasazení našich chemiků v Kuvajtu, který přepadl Husajnuv Irák. To přispělo k rychlejšímu vstupu do NATO. Havel sice snil o konci NATO i Varšavské smlouvy, a v touze omezit rizika válek dokonce nerozumně začal rušit zbrojní výrobu na Slovensku, což zhoršilo československé vztahy, brzo mu ale došlo, že jen NATO je garantem bezpečnosti.

To neznamená, že se Havel nedopouštěl chyb, mnohé však byly pochopitelné, například jeho podpora invaze do Iráku bez jasných důkazů. Havel věděl, co je Husajn zač, jak potlačuje své odpůrce, a to nejen jednotlivce, ale celé skupiny, jen mu nedošlo, co může nastat po jeho pádu. Taky si neuvědomoval, že ostatní balkánští vůdci nejsou o nic lepší než nacionalistický aparátčík Slobodan Milošević a že vůdci kosovských Albánců se jen snaží prosadit své mocenské ambice a velkou Albánii. Jeho podpora útoku na Jugoslávii byla sporná, i když Havel nikdy nepoužil tradované spojení humanitární bombardování.

I jeho amnestie byla až příliš rozsáhlá, ale člověk, který prožil několik let ve vězení, ví, jak těžké to v něm je. Šťastné nebylo hned po listopadu řešit státní symboly, protože to jen přililo oleje do ohně československého sporu, který nakonec vyvrcholil odtržením Slovenska.

Ale jeho hlavní chybou bylo lpění na ideji nepolitické politiky, protože politika je z podstaty věci politická a je nejlepší, když ji vykonávají profesionálové.

Z Havla nelze dělat svatý obrázek, protože svatý nebyl, ani ho stavět na piedestal, což my moc neumíme, pro mnohé byl i tatíček Masaryk „starej Teče voda“ podle písně, kterou měl rád.

Lepší je připomenout si jeho eseje analyzující totalitu a politickou moc nebo divadelní hry. Burgtheater by jich nevedl sedm, kdyby za to nestály. Havla uznával i srbský režisér Goran Cvetković, když přijel v roce 2001 do Prahy, přál si se s ním vidět. Havel za ním přišel po představení do šatny, politika ho nepožrala. Dál se stýkal s rockovými muzikanty, jako byli Lou Reed a Rolling Stones, a k divadlu se dokázal vrátit. Ani to není běžné.

Jiří Wolf

I stalo se krátce po roce 1990, že pobočka Amnesty International Prague v Praze rozhodovala o tom, kdo dostane cenu A.I. Navrhoval jsem na tu cenu Pavla Wonku, ale všichni kol v kanceláři řvali, že to musí dostat právě Havel, protože se jím zviditelní! Byl jsem přeřván a Havel tu cenu nakonec dostal. Pavel Wonka nikdy! **V ten moment jsem si uvědomil pravou podstatu udílení všech těch cen, čestných doktorátů... Vše jen proto, aby se organizace, parlamenty a univerzity ve světě za každou cenu zviditelňili!** Krásná politická korupce a tu Havel miloval.

Starý lišák

Marek Řezanka - České Národní Listy

Řada příznivců Miloše Zemana nedokáže akceptovat, že nakonec jmenuje vládu i s naprosto nekompetentním ministrem zahraničí, Janem Lipavským, který chce jít na ruku landsmanům, podporovat muslimskou imigraci a působit jako rozkladný činitel ve skupině V4.

Podíváme-li se na jednání prezidenta republiky s odstupem, zjistíme, že si vybral variantu, která může P. Fialovi poměrně rychle obrazně řečeno srazit vaz: Hlava státu nechala nejprve adepty na ministry pěkně prosmažit a podusit před kamerami, aby si lidé všimli, jak jsou mnozí nekompetentní.

Řadím je do tří skupin:

1) Ti, kteří jsou spojeni s nějakými levotami jako Z. Stanjura.

2) Ti, kteří svému resortu zjevně nerozumí jako M. Jurečka a

3) Ti, kteří mohou vyloženě škodit a jejichž úroveň je otřesná.

Toto je kategorie pro pana Lipavského. U něho Miloš Zeman vyjmenoval rozpory s vládním prohlášením: Kooperaci s landsmany, protiizraelské postoje, politiku zaměřenou proti V4 a podporující muslimskou imigraci. Lipavského mezitím již popravili skoro všichni novináři s tím, že věřili, že ministrem nebude. A on bude – odrovnán v přímém přenosu jako blekotající bakalář, jehož hrůznou bakalářskou práci i zdrcující posudek na ni četl kde kdo. Bude pod drobnohledem, a každá jeho sebemenší chyba padá na Fialovu hlavu, neboť on si ho prosadil. S ním tedy i skončí. A neodpustím si zde malý dloubanec:

Víte, v čem jsme trumfli starověký Řím? V něm byl kuň senátorem – my budeme mít ministrem osla.

Samozřejmě pan Lipavský nebyl vybrán náhodou. Měl odvést „špinavou práci“, tedy hájit zájmy jiných subjektů než občanů České republiky (však již bylo pana Posselta mocně slyšet), aniž hněv lidí dopadne na ODS. To již nebude možné.

Miloš Zeman jedná tak, aby se ve funkci prezidenta republiky dočkal pádu Fialova kabinetu.

Jistě, měl možnost Fialu vůbec k vládě nepustit, ale to by bylo krátkozraké. Za vše by zatím mohli A. Babiš, který by pak neměl šanci v prezidentské volbě, a M. Zeman, který by byl líčen jako diktátor. Na protizemanovské útoky byla již mnohá média v souvislosti s nejmenováním Lipavského připravena.

Ústavní soud by zatím rozhodl, že prezident nesmí kandidáta na ministra nejmenovat (při daném personálním složení Ústavního soudu je to vysoce pravděpodobné), a byl by to precedens, který by poškodil další hlavu státu. Petr Fiala by zatím v závěří nabral síly, a jakmile by Miloš Zeman odešel, on by triumfálně šel k vládě. Navíc by na Hrad dosedla další z vybraných figurek. To by nebyl dobrý scénář pro nikoho, zejména ne většinu občanů České republiky.

Nyní je P. Fiala přímo propojen s bakalářem Lipavským – a jakmile padne Lipavský, strhne s sebou i Fialu a potažmo celou vládu. Takovýto tah se nazývá „šachmat“.

SPORT

Hokejové mistrovství světa juniorů končí

Mistrovství světa hokejistů do 20 let v Kanadě se nedohraje. Zamořská média informovala, že zbytek turnaje byl po třech zkontumovaných zápasech kvůli [koronaviru zrušen](#).

Kontumačně prohráli i Rusové

Kontumací už na hokejové šampionátu do 20 let skončily tři zápasy. Se stejným problémem jako Češi a Rusové se potýkal tým USA před zápasem se Švýcary a rovněž si připsal porážku 0:1.

Čeští hokejisté proti Finsku nenastoupí

Kvůli pozitivnímu testu na koronavirus jednoho z hokejistů skončil český tým na mistrovství světa hráčů do 20 let v Kanadě v karanténě. Středeční zápas s Finskem, který měl začít ve 20 hodin SEČ, byl zkontumován ve prospěch Seveřanů s výsledkem 1:0.

WHAT IS SO SPECIAL ABOUT AUSTRALIA DAY?

- *This was written by Ray Payne OAM.
- *Australia Day does not celebrate the arrival of the first fleet or the invasion of anything.
- *Captain Cook did not arrive in Australia on the 26th of January.
- *The Landing of Captain Cook in Sydney happened on the 28th of April 1770 - not on the 26th of January 1770.
- *The First Fleet arrived in Botany Bay on the 18th of January.
- *The 26th was chosen as Australia Day for a different reason; however, Captain Cook's landing was included in Australia Day celebrations as a reminder of a significant historical event.
- *Since the extravagant bicentenary celebrations of 1988, when Sydney-siders decided Captain Cook's landing should become the focus of the Australia Day commemoration, the importance of this date for all Australians has begun to fade.
- *Now, a generation later, it's all but lost.
- *This is because our politicians and educators have not been doing a good job promoting the day.
- *Our politicians have not been advertising the real reason for Australia Day, and our educators have not been teaching our children the importance of the 26th of January to all Australians.
- *The media, as usual, is happy to twist the truth for the sake of controversy.
- *In recent years, the media has helped fan the flames of discontent among the Aboriginal community.
- *Many are now so offended by what they see as a celebration of the beginning of the darkest days of Aboriginal history, they want the date changed.
- *Various local Councils are seeking to remove themselves from Australia Day celebrations, even refusing to participate in citizenship ceremonies, and calls are going out to have Australia Day on a different day.
- *The big question is, why has the Government allowed this misconception to continue?
- *Captain Cook didn't land on the 26th of January.
- *So changing the date of any celebration of Captain Cook's landing would not have any impact on Australia Day, but maybe it would clear the way for the truth about Australia Day.
- *The reality is, the Aborigines in this country suffered terribly under the hands of British colonialism.
- *This is as much Australia's history as the landing of the first fleet, and both should be remembered, equally.
- *Both should be taught, side by side, in our schools.
- *Australians of today abhor what was done under British governance to the Aborigines.
- *We abhor what was done under British governance to the Irish and many other cultures around the world.
- *So, after the horrors of WWII, we decided to fix it. We became our own people.
- *On the 26th of January 1949, the Australian nationality came into existence when the Nationality and Citizenship Act 1948 was enacted.
- *That was the day we were first called Australians and allowed to travel with Passports as Australians.
- *Under the Nationality Act 1920 (Cth), all Aborigines and Torres Strait Islanders born after January 1, 1921, gained the status of British subjects.
- *In 1949, therefore, they automatically became Australian citizens under the Nationality and Citizenship Act 1948.
- *Before that special date, all people living in Australia, including Aborigines born after 1921, were

called 'British Subjects' and forced to travel on British Passports and fight in British wars.

- *We all became Australians on the same day!
 - *This is why we celebrate Australia Day on the 26th of January!
 - *This was the day Australians became free to make our own decisions about which wars we would fight and how our citizens would be treated.
 - *It was the day Aborigines were declared Australians.
 - *Until this date, Aborigines were not protected by law. For the first time since Cook's landing, this new Act gave Aboriginal Australians by inference and precedent the full protection of Australian law.
- Because of this Act, the government became free to help Aborigines, and since that day much has been done to assist Aboriginal Australians, including saying 'sorry' for the previous atrocities done before this law came into being.

- *This was a great day for all Australians!
- This is why the 26th of January is the day new Australians receive their citizenship.
- *It is a day which celebrates the implementation of the Nationality and Citizenship Act of 1948 - the Act which gave freedom and protection to the first Australians and gives all Australians, old and new, the right to live under the protection of Australian Law, united as one nation.

*Now, isn't that cause for celebration?

Education is key! There is a great need for education on the real reason we celebrate Australia Day on the 26th of January.

- *This reason needs to be advertised and taught in schools. We all need to remember this one very special day in Australia's history, when freedom came to all Australians.
- *What was achieved that day is something for which all Australians can be proud!
- *We need to remember both the good and the bad in our history, but the emphasis must be the freedom and unity all Australians now have, because of what was done on the 26th of January 1949, to allow all of us to live without fear in a land of peace.
- *Isn't it time all Australians were taught the real reason we celebrate Australia Day on Jan 26th?

**Becherovka, Rum, Fernet,
Griotka, Slivovice, Česká piva
Budvar, Plzen, Kozel, non-alcoholic Budvar**

Monday - Thursday 8.30-17.00, Friday 8:30-15.00

Goulburn Wines & Spirits

9-13 Brisbane Street
Darlinghurst, NSW 2010
02 9264 8459

email sales@goulburnwines.com.au

Wholesale and retail 1.04.2022

WHAT IS CRITICAL RACE THEORY?

Mark Latham MLC June 2021.

You may have heard of this concept in the media. Certainly it has become popular in universities and schools in recent years.

It is part of the Left-wing drive to embed 'post-modernism' in our society: a belief that everything is fluid, that everything we know about ourselves, our identity, our gender, our history, even science, has been manipulated by the capitalist system to deceive us.

Critical Race Theory (CRT) argues that racism is embedded in all parts of Australian society, in every person and every institution. Anyone who thinks

otherwise is simply suffering from 'unconscious bias' - an inability to understand their own views and inherent bias against 'people of colour'.

Why has the Left popularised CRT now? The old Marxist view was that capitalism oppresses the workers to the point of revolution. But this fell over with the Soviet Union and fall of the Berlin Wall.

So the new theory is that capitalism oppresses citizens as social beings. And the only way of ridding society of racism, they argue, is to rid it of capitalism itself.

So CRT is just a replacement form of revolution theory, given that the last one (based on economics) failed.

In truth, CRT distracts from the real challenge in race relations: ending Aboriginal poverty in places that these theorists never visit or even know about. This is the point Jacinta Price consistently makes.

The first, overwhelming priority should be addressing Indigenous welfare dependency, family violence, drug and alcohol abuse and school truancy, especially in remote areas.

Australia is NOT a racist nation. A series of international surveys have shown Australia to be one of the most racially tolerant places on Earth. Plus, millions of migrants wanting to come here hardly see us as racist against them.

The tragedy for the Left is they had a valid, broadly agreed upon position on race that was accepted in society: the Martin Luther King ethos of looking through skin colour and focusing on a person's character and innate worth. They have blown that way for the radical divisiveness of CRT, unsupported by evidence and public opinion.

The true purpose of CRT is revolutionary. It's a political propaganda exercise that must be driven out of classrooms before it poisons the minds of our young people.

Czech news

New coalition government will ask for vote of confidence in January

The Czech Republic has entered 2022 with a new coalition government which has pledged to tackle the Covid epidemic, energy poverty and a soaring inflation. The cabinet of Petr Fiala will ask the lower house for a vote of confidence in January. It has a comfortable 108-seat majority in the lower house.

In mid-2022 the Czech Republic will take over the rotating EU presidency for which it is planning close to 300 events among them an informal summit of heads of state, 14 informal EU Councils, two meetings of the Czech government with the European Commission and the European Parliament, dozens of informal working groups, conferences and gatherings.

2022 will also be marked by campaigning in the presidential elections and in the autumn, Czechs will go to the polls to vote in local and Senate elections.

Czech Republic starts 2022 on provisional budget

The Czech Republic has started the New Year on a provisional budget, which is expected to last until the end of March. This is because the Chamber of Deputies failed to approve the draft state budget for 2022 by the end of last year.

The outgoing government of Andrej Babiš proposed a deficit of 377 billion crowns, but the new cabinet wants to reduce the deficit to below 300 billion crowns by cutting state expenditures. It says it will not increase taxes.

Ministers have been given until mid-January to propose cuts in their individual budgets. The government has already approved a year-long freeze on the salaries of state employees.